

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟ ΚΕΦ.113 , ΑΡΘΡΑ 202 Α- 202ΛΗ

-και-

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ [REDACTED] LIMITED HE [REDACTED]

-και-

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ [REDACTED] LIMITED HE [REDACTED]

-και-

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ [REDACTED] μετόχου

Αιτητή

ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 3.11.2021

Αναφορικά με την αίτηση του κου [REDACTED] ημερομηνίας 6.7.2021 για διορισμό εξεταστή δυνάμει του Μέρους ΙVΑ του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113

Εμφανίσεις:

Για Αιτητή: κ. Χ. Στεφάνου και κ. Κ. Σεργίδης για Σκορδής & Στεφάνου Δ.Ε.Π.Ε.

Για Καθ' ων η Αίτηση: κ. Α. Γεωργίου για Φοίβος, Χρίστος Κληρίδης & Συνεργάτες ΔΕΠΕ

Για κ. [REDACTED] - Προσωρινό Εξεταστή: κ. Κ. Κατσαρός και κ. Κ. Νεοφύτου για Αιμιλιανίδης, Κατσαρός & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η παρούσα αίτηση αφορά σε αίτημα για διορισμό εξεταστή στις εταιρείες [REDACTED] Ltd ([REDACTED]) και [REDACTED] Ltd ([REDACTED]) (σωρευτικά, οι «Εταιρείες») για σκοπούς εξέτασης των υποθέσεων τους και την παραχώρηση προς αυτόν όλων των εξουσιών και των καθηκόντων που προβλέπονται από το Μέρος ΙVΑ του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ.113, το οποίο εισήχθη στο Κεφ.113 με τροποποιητικό Νόμο 62(Ι)/15 (η «Αίτηση»).

II. ΤΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

2. Η Αίτηση καταχωρήθηκε στις 6.7.2021 εκ μέρους του κατά 20% μετόχου της [REDACTED] που είναι η μοναδική μέτοχος της [REDACTED]. Κυρίως ασχολία των Εταιρειών είναι η εισαγωγή, προμήθεια, διανομή, πώληση και μεταπώληση λαχανικών και άλλων γεωργικών προϊόντων. Διευθυντές της [REDACTED] είναι οι κ.κ. [REDACTED] [REDACTED] Διευθυντές της [REDACTED] είναι οι κ.κ. [REDACTED] [REDACTED]. Αναφορικά με τον τελευταίο, αποτελεί τη θέση των Καθ' ων η Αίτηση ότι παραιτήθηκε από διευθυντής στις 15.4.2021.
3. Η Αίτηση βασίζεται στα άρθρα 2, 202Α μέχρι και 202ΛΗ του περί Εταιρειών Νόμου, ΚΕΦ. 113 όπως έχει τροποποιηθεί, στους περί Εταιρειών Κανονισμούς και ειδικότερα στους Κανονισμούς 1-13, στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ30, Δ.48 θ.1-4, 8 και 9, την Δ.57 θ.2, την Δ.64 θ.1 και θ.2, στις συμφυείς εξουσίες και πρακτική του Δικαστηρίου, στο άρθρο 29 του περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν. 14/60), επί του άρθρου 30 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο Δίκαιο της Επεικειάς και στις γενικές αρχές του Νόμου και της νομολογίας. Στηρίζεται δε από την Ένορκη Δήλωση του κου [REDACTED] της ίδιας ημερομηνίας (η «ΕΔ [REDACTED]»).
4. Την ίδια ημέρα, ο Αιτητής καταχώρησε μονομερή αίτηση με την οποία ζητούσε, μεταξύ άλλων, διάταγμα για το διορισμό του κου [REDACTED] ως Προσωρινού Εξεταστή των Εταιρειών. Το Δικαστήριο στις 8.7.2021 εξέδωσε διάταγμα με το οποίο διετάρτετο ο διορισμός του κου [REDACTED] ως Προσωρινού Εξεταστή στις Εταιρείες καθώς και άλλα διατάγματα που αφορούσαν στην ειδοποίηση για την υποβολή της Αίτησης προς στον Έφορο Εταιρειών και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, ως απαιτείται από τις σχετικές πρόνοιες του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113 (ο «Νόμος»).

5. Στις 21.7.21 οι [REDACTED] και οι πιστωτές των Εταιρειών [REDACTED] Ltd αιτήθηκαν την ακύρωση του πιο πάνω μονομερούς διατάγματος και, κατόπιν υποβολής σχετικών ενστάσεων εκ μέρους του Αιτητή και του Προσωρινού Εξεταστή, το Δικαστήριο με απόφαση του ημερομηνίας 7.9.21 απέρριψε την εν λόγω αίτηση και διέταξε, μεταξύ άλλων, όπως ο διορισμός του Προσωρινού Εξεταστή ισχύσει μέχρι την εκδίκαση της Αίτησης.
6. Στις 10.9.21, οι Εταιρείες καθώς και οι διευθυντές κ.κ. [REDACTED] [REDACTED] (οι «**Καθ' ων η Αίτηση**») καταχώρησαν κοινή ένσταση στην Αίτηση (η «**Ένσταση**»), προβάλλοντας σωρεία λόγων ενστάσεως, οι οποίοι, μπορούν να χωριστούν στις εξής ενότητες: (α) ότι η Αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 202ΙΖ(1) του Νόμου, (β) ότι τα γεγονότα στα οποία αναφέρεται ο Αιτητής δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, (γ) ότι το πρόσωπο που συνέταξε την έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα δεν είναι ανεξάρτητο και γενικώς η εν λόγω έκθεση δεν πληροί το κριτήριο της ανεξαρτησίας, (δ) ότι η έκθεση του εν λόγω «ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα» δεν πληροί τα κριτήρια του Νόμου ενώ περιέχει ατεκμηρίωτα και ανακριβή στοιχεία και δεν περιέχει ουσιώδη ζητήματα που θα έπρεπε να έχουν αποκαλυφθεί, (ε) ότι ο προτεινόμενος εξεταστής δεν είναι ανεξάρτητος ούτε κατάλληλο πρόσωπο για διορισμό του ως εξεταστής δυνάμει του Νόμου, (στ) ότι η αίτηση προωθείται για να επιτευχθούν αλλότριοι σκοποί, ήτοι η υπαρπαγή των Εταιρειών από κάποιους από τους διευθυντές, αποτελεί κατάχρηση της διαδικασίας και προωθείται κακόπιστα από τον Αιτητή.
7. Η Ένσταση βασίζεται στον περί Εταιρειών Νόμο Κεφ. 113, στα άρθρα 202Α - 202ΛΗ, στους περί Εταιρειών Κανονισμούς 1 – 13 και 92, στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ. 16, Δ. 19 Θ. 26, Δ. 27 Θ. 3, Δ. 5, Δ. 30, Δ.48 θθ.1-13, Δ.40 θθ. 7 και 11, Δ. 44 Θ.11, Δ. 50, Δ.51 και Δ.64, στον περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμο Κεφ. 6 άρθρα 9 και 82-89, στον περί Δικαστηρίων Νόμο 14/60 άρθρα 32 και 47, στο άρθρο 30 του Συντάγματος στις αρχές του Κοινοδικαίου και του Δικαίου της επιείκειας, και στις συμφυείς εξουσίες και πρακτική του Δικαστηρίου. Υποστηρίζεται δε από την Ένορκη Δήλωση του κου [REDACTED] της ίδιας ημερομηνίας (η «**ΕΔ** [REDACTED]»).
8. Στις 22.10.21 το παρόν Δικαστήριο με ενδιάμεση απόφαση του και κατόπιν σχετικού αιτήματος του Αιτητή, επέτρεψε στην πλευρά του τελευταίου να

καταχωρήσει δύο συμπληρωματικές δηλώσεις, προς απάντηση των ισχυρισμών του κου [REDACTED] που προβλήθηκαν από τους Καθ' ων η Αίτηση μέσω της ΕΔ [REDACTED]. Οι εν λόγω συμπληρωματικές ένορκες δηλώσεις καταχωρήθηκαν στις 25.10.21 ως η οδηγίες του Δικαστηρίου. Η μία αποτελεί συμπληρωματική ένορκη δήλωση του ίδιου του Αιτητή (η «ΣΕΔ [REDACTED]») και η άλλη αποτελεί συμπληρωματική ένορκη δήλωση του κου [REDACTED], εμπειρογνώμονα, ο οποίος ετοίμασε το τεκμήριο 3, ως έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, προς υποστήριξη της Αίτησης (η «ΣΕΔ [REDACTED]»). Για σκοπούς πληρότητας σημειώνεται ότι στις 22.10.21 το παρόν Δικαστήριο με περαιτέρω ενδιάμεση απόφαση του απέρριψε αίτηση που υποβλήθηκε από τον Προσωρινό Εξεταστή για συμπληρωματική ένορκη δήλωση στη βάση του ότι δεν αποκαλυπτόταν locus standi για την προώθηση τέτοιας αίτησης εκ μέρους του.

9. Ακολούθως, κατόπιν εκ συμφώνου διατάγματος του Δικαστηρίου, την 25.10.21, ο κος [REDACTED] καταχώρησε συμπληρωματική ένορκη δήλωση προς απάντηση των ΣΕΔ [REDACTED] και [REDACTED] (η «ΣΕΔ [REDACTED]»). Την ίδια ημερομηνία, καταχωρήθηκε και ένσταση στην Αίτηση εκ μέρους της εταιρείας [REDACTED] Ltd, η οποία είναι μέτοχος κατά 80% της [REDACTED] και η οποία επίσης συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του κύριου [REDACTED], με σχεδόν πανομοιότυπο περιεχόμενο με την ΕΔ [REDACTED].

10. Προτού συνοψίσω τις εκατέρωθεν θέσεις των μερών, θεωρώ χρήσιμη την παράθεση των γενικών αρχών που διέπουν το παρόν αίτημα του Αιτητή.

III. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ IVA ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΚΕΦ. 113

11. Το Μέρος IVA με τίτλο «ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΞΕΤΑΣΤΗ» εισήχθηκε στον Νόμο με τον περί Εταιρειών (Τροποποιητικό) Νόμο (Αρ.2) του 2015 (Ν. 62(I) / 2015). Το προοίμιο του εν λόγω τροποποιητικού νόμου αποτελείται από 11 αιτιολογικές παραγράφους από τις οποίες συνάγεται και ο σκοπός της εισαγωγής του Μέρους IVA στο Νόμο (το «Μέρος IVA»). Προκύπτει από το προοίμιο ότι το Μέρος IVA εισήχθηκε στο Νόμο δυνάμει του μνημονίου συναντίληψης που συνάφθηκε μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου της

Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο προνοεί για την υιοθέτηση κατάλληλων διαδικασιών αφερεγγυότητας με απώτερο σκοπό την εισαγωγή αποτελεσματικών διαδικασιών αναδιάρθρωσης χρέους νομικών προσώπων. Αναγνωρίζεται δε ότι η Κυπριακή Δημοκρατία διανύει μια ιδιαίτερα οικονομικά δύσκολη περίοδο γεγονός που δημιουργεί την ανάγκη διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας. Στα πλαίσια αυτά αναγνωρίζεται και η επιτακτική ανάγκη αντιμετώπισης του υπέρμετρα υψηλού ιδιωτικού χρέους και η συνεχής αύξηση των μη εξυπηρετούμενων τραπεζικών δανείων και, τελικά, η μείωση τους, με απώτερο σκοπό την αποφυγή πρόκλησης περαιτέρω ζημιάς στα πιστωτικά ιδρύματα.

12. Σε σχέση ειδικά με τη διαδικασία διορισμού εξεταστή, αναγνωρίζεται ότι με τη συνομολόγηση ενός συμβιβασμού που καθιστά μια εταιρεία ικανή να αποπληρώσει τα χρέη της, αυτά θα μειωθούν, ενώ παράλληλα θα λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των πιστωτών, αφού θα είναι σε καλύτερη θέση παρά αν η εταιρεία υπόκειτο σε διαδικασία εκκαθάρισης. Λαμβάνεται επίσης υπόψη ότι οποιοσδήποτε τυχόν περιορισμός δικαιωμάτων και ενεργειών τρίτων είναι για αυστηρά περιορισμένη χρονική περίοδο και κατόπιν απόφασης Δικαστηρίου, ενώ γίνεται ειδική μνεία και για τους τυχόν εγγυητές. Ορίζεται ότι ο σκοπός είναι η εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ των εγγυητών, των πιστωτών και της εταιρείας, με τρόπο που να προστατεύεται ο πυρήνας των δικαιωμάτων όλων. Τέλος, αναγνωρίζεται ότι μέσω της θεσμοθέτησης ενός μηχανισμού που θα αποβλέπει στην αναδιάρθρωση του χρέους και τη διάσωση και αποκατάσταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, με σκοπό τη διατήρηση και εύρυθμη λειτουργία βιώσιμων επιχειρήσεων, θα προκύψουν σημαντικά οφέλη για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας τους και θα βοηθήσουν την οικονομική ανάπτυξη και τη διατήρηση απασχόλησης.

13. Όπως λέχθηκε στην υπόθεση Αναφορικά με την Αίτηση της ALPHA BANK CYPRUS LTD, Πολ. Αίτηση Αρ. 123/2017, ημερ. 7.9.17:

«εκείνο το οποίο εξάγεται αβίαστα από τις νομοθετικές αυτές ρυθμίσεις, ιδιαίτερος υπό το φως και του προοιμίου του τροποποιητικού Νόμου, είναι η προσπάθεια εξισορρόπησης μεταξύ των συμφερόντων του πιστωτή και των συμφερόντων μιας εταιρείας ώστε, εάν είναι δυνατό, να συνομολογηθεί συμβιβασμός καθιστώντας μια εταιρεία ικανή να αποπληρώσει τα χρέη της θέτοντας έτσι και τον πιστωτή σε καλύτερη μοίρα παρά εάν η εταιρεία υπόκειτο σε διαδικασία εκκαθάρισης.»

IV. ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ, LOCUS STANDI ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

14. Η εξουσία διορισμού εξεταστή σύμφωνα με το Μέρος IVA είναι ζήτημα το οποίο άπτεται της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, η οποία, όμως, για να ενεργοποιηθεί θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 202A(1) και (2) του Νόμου.
15. Σύμφωνα με τις πιο πάνω πρόνοιες του Νόμου η εξουσία του Δικαστηρίου για διορισμό εξεταστή μπορεί να ασκηθεί εφόσον κριθεί ότι συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α. εταιρεία είναι ή κατά πάσα πιθανότητα θα είναι ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της σύμφωνα με τον ορισμό των εδαφίων (3) και (4) του άρθρου 202A του Νόμου,
  - β. δεν έχει εγκριθεί και δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας οποιοδήποτε ψήφισμα αναφορικά με εκκαθάριση της και δεν έχει εκδοθεί διάταγμα εκκαθάρισης της,
  - γ. κανένα διάταγμα δεν έχει εκδοθεί για την εκκαθάριση της εταιρείας,
  - δ. έχει υποβληθεί προς τούτο σχετική αίτηση,
  - ε. το Δικαστήριο ικανοποιείται ότι υπάρχει εύλογη προοπτική επιβίωσης της εταιρείας και ολόκληρης ή οποιουδήποτε μέρους της επιχείρησης αυτής ως δρώσας οικονομικής μονάδας (going concern).
16. Ως είναι ευρέως γνωστό, το Μέρος VIA αντλεί την προέλευση από το Μέρος 10 του Ιρλανδικού Companies Act 2014 το οποίο αντανακλά, με σχεδόν πανομοιότυπους όρους την διαδικασία που προγενέστερου Ιρλανδικού Companies Act 1990. Επομένως, εν όψει και του πανομοιότυπου λεκτικού των σχετικών προνοιών της Ιρλανδικής και της Κυπριακής νομοθεσίας, ευλόγως τα κυπριακά Δικαστήρια, κατά την ανάλυση του Μέρους VIA, αντλούν καθοδήγηση από τη σχετική νομολογία και συγγράμματα της Ιρλανδίας που σχετίζονται με τη διαδικασία και τα κριτήρια

διορισμού (examinership) δυνάμει του Ιρλανδικού Companies Act 2014 αλλά και του προγενέστερου Ιρλανδικού Companies Act 1990.

17. Στην πολύ πρόσφατη απόφαση του Ιρλανδικού Εφετείου (High Court) στην υπόθεση **Re Ina's Kitchen Desserts Ltd** [2020] IEHC 644, το Δικαστήριο χαρακτήρισε την τήρηση των προϋποθέσεων του άρθρου 509 του Ιρλανδικού Companies Act 2014, το λεκτικό του οποίου είναι πανομοιότυπο με το άρθρο 202A του Νόμου, ως ζήτημα δικαιοδοτικό: "***Only if the court finds that the Company is unable to pay its debts within the meaning of s. 509 does the court have jurisdiction to appoint an examiner*** (παρ. 135 της απόφασης του Δικαστή Quinn) (ο τονισμός δικός μου).

18. Επομένως, σε περίπτωση που δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του Άρθρου 202A το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να διορίσει εξεταστή με βάση τις πρόνοιες του Μέρους IVA.

19. Το θέμα όμως δεν τελειώνει εκεί.

20. Θα πρέπει επιπλέον να καταδεικνύεται ότι ο αιτητής δικαιούται να αιτείται το διορισμό εξεταστή. Το άρθρο 202B(1) του Νόμου ορίζει τα πρόσωπα που μπορούν να καταχωρήσουν αίτηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 202A. Σε αυτές, περιλαμβάνεται και «*μέλη της εταιρείας που κατέχουν, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 202A όχι λιγότερο από το ένα δέκατο του καταβληθέντος κεφαλαίου της εταιρείας που, κατά το χρόνο εκείνο, φέρει δικαίωμα ψήφου στις γενικές συνελεύσεις της εταιρείας*».

21. Θα πρέπει επίσης ο αιτητής να πείσει το Δικαστήριο ότι πληρούνται και όλες οι προϋποθέσεις που θέτει το Άρθρο 202B του Νόμου. Βασική υποχρέωση του αιτητή είναι να παρουσιάσει έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα στην οποία να περιλαμβάνονται οι λεπτομέρειες και στοιχεία που απαιτούνται από το Άρθρο 202B(4) και (5) του Νόμου. Σημειώνεται δε ότι αιτητής έχει τη δυνατότητα να

ζητήσει προσωρινή προστασία εκκρεμούσης της ετοιμασίας της εν λόγω έκθεσης με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 202Γ(1) του Νόμου σε περίπτωση που (α) λόγω περιστάσεων εκτός ελέγχου του αιτητή, η έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα δεν είναι διαθέσιμη εγκαίρως για να συνοδεύει την αίτηση και (β) ο αιτητής δεν θα μπορούσε εύλογα να προβλέψει τις εν λόγω περιστάσεις.

22. Αφού το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι πληρούνται όλες οι πιο πάνω προϋποθέσεις, τότε ενεργοποιείται και η διακριτική του εξουσία να αποφασίσει κατά πόσο δικαιολογείται ή μη η έγκριση αιτήματος για διορισμό εξεταστή.

23. Το βάρος απόδειξης των πιο πάνω βρίσκεται πάντοτε στους ώμους του αιτητή.

24. Καθοδήγηση για την πιο πάνω δομή των σχετικών κριτηρίων, αντλώ από το επιτακτικό λεκτικό των του Μέρους IVA από το οποίο προκύπτει ότι οι πιο πάνω προϋποθέσεις θα πρέπει απαραίτητως να πληρούνται, σε συνδυασμό με την Ιρλανδική απόφαση του Δικαστή Clarke J στην υπόθεση **Vantive Holdings** [2009] IEHC 509 όπου λέχθηκαν τα εξής (ο τονισμός δικός μου):

“3.2 The first step is as to whether, on the evidence placed before it, the Court ‘is satisfied that there is a reasonable prospect of the survival of the company and the whole or any part of its undertaking as a going concern’: s. 2(2) of the Act (as substituted by the Companies (Amendment) (No.2) Act, 1999). There is an onus on the petitioner concerned to satisfy the court that this is so and the court must be so satisfied before it has jurisdiction to make the appointment.

[...]

3.4 In the event that this first step (i.e. that there be a reasonable prospect of survival) is fulfilled, the second step for the court is the exercise of its broad discretion as to whether, in all the relevant circumstances of the case, an examiner should be appointed. Satisfying the first step does not automatically lead to the appointment of an examiner. It merely triggers the power to make such an appointment and the court retains a broad discretion in exercising this power.

3.5 Factors which may be of relevance in this regard include: the prejudice to the interests of creditors; the interests of employees and employment generally; the implications of alternative courses such as liquidation (s. 3B(g) of the Act (as amended), requiring the opinion of the independent accountant as to whether an attempt to continue the undertaking would be likely to be more advantageous to the members as a whole and creditors as a whole than a winding-up) and so on.

3.8 Therefore, the general principles to be applied are clear. The court must firstly consider whether the petitioner has discharged the onus of proof in establishing that any relevant company has a reasonable prospect of survival. Thereafter, certain discretionary factors have to be taken into account to determine whether an examiner should, in fact, be appointed.”

25. Σύμφωνα δε με το άρθρο 202Η(1), κατά την περίοδο που αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και τελειώνει κατά τη λήξη περιόδου τεσσάρων

μηνών από την ημερομηνία εκείνη ή κατά την απόσυρση ή απόρριψη της αίτησης, οποιοδήποτε γεγονός επέλθει πρώτο, η εταιρεία θεωρείται ότι τελεί υπό την προστασία του Δικαστηρίου. Η προστασία αυτή συνίσταται στα όσα προβλέπει το άρθρο 202Η(2) του Νόμου.

26. Η πιο πάνω περίοδος προστασίας μπορεί να παραταθεί δυνάμει των άρθρων 202ΙΘ(3) και (4) του Νόμου και, σε περίπτωση μη απόρριψης ή απόσυρσης της αίτησης, η προστασία παύει είτε όταν τεθεί σε ισχύ ο συμβιβασμός ή το σχέδιο διακανονισμού ή κατά ενωρίτερη ημερομηνία όπως δύναται να καθορίσει το Δικαστήριο. Σε περίπτωση παύσης της προστασίας, τερματίζεται και ο διορισμός του εξεταστή (βλ. άρθρο 202ΚΘ).

V. ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

Η ΕΔ ██████████ προς υποστήριξη της Αίτησης

27. Μέσω της ΕΔ ██████████, ο Αιτητής, αφού αναφέρει την ιδιότητα του υπό την οποία αιτείται το διορισμό εξεταστή δυνάμει του Μέρους ΙVΑ (μέτοχος κατά 20% της ██████████), προβαίνει σε περιγραφή της μετοχικής και διοικητικής δομής των Εταιρειών. Επισυνάπτει ως Τεκμήριο 3 έκθεση του κου ██████████ εγκεκριμένου λογιστή και συμβούλου αφερεγγυότητας, ημερομηνίας 6.7.2021 (η «Έκθεση ██████████») και παραπέμπει στο περιεχόμενο της επαναδιατυπώνοντας το συμπέρασμα του κου ██████████ ότι υπάρχει εύλογη προοπτική επιβίωσης των Εταιρειών. Ισχυρίζεται ότι «με τον τρόπο που θα λειτουργήσει ο εν λόγω εξεταστής θα διατηρηθούν και οι 31 θέσεις εργασίας που ήδη υπάρχουν και κανένας υπάλληλος δεν θα επηρεαστεί αρνητικά» (βλ. παρ.18 της ΕΔ ██████████).

28. Ισχυρίζεται επίσης ότι οι Εταιρείες είναι ανίκανες να πληρώσουν τα χρέη τους με το πρόβλημα να πηγάζει κυρίως από τις αντιπαραθέσεις μεταξύ των διευθυντών των διάφορων εταιρειών που απαρτίζουν τον όμιλο εταιρειών, στον οποίο ανήκουν και οι Εταιρείες και που οδήγησαν σε σοβαρά προβλήματα στην ομαλή λειτουργία των τελευταίων. Παραπέμπει προς υποστήριξη της θέσης του αυτής στο ιστορικό 8 αγωγών που αφορούν τις Εταιρείες και τους διευθυντές τους. Ακολούθως,

παραθέτει παραδείγματα προς υποστήριξη των θέσεων του για την ισχυριζόμενη αφερεγγυότητα των Εταιρειών και παραπέμπει σχετικά στην Έκθεση [REDACTED]. Αναφέρει επίσης ότι οι Εταιρείες από το 2017 παρουσιάζουν προβλήματα ρευστότητας από το 2017 με την αστάθεια ολόκληρου του ομίλου να έχει ξεκινήσει από το 2014. Η δε απουσία των διευθυντών κατά τις συνεδριάσεις των Εταιρειών, λόγω των μεταξύ τους σχέσεων, οδήγούσε στη μη λήψη κρίσιμων διοικητικών αποτελεσματικών και σημαντικών αποφάσεων, όπως η αναζήτηση νέων πηγών χρηματοδότησης, ο διορισμός ελεγκτών και η ασφάλιση των πιστώσεων με τους προμηθευτές τους. Μετά λέει:

«ακολούθησε η παράνομη άρνηση των πελατών τους να καταβάλουν τα οφειλόμενα ποσά προς τους ιδίους, και τέλος θεωρώ ότι το πλήγμα που έφερε τις εταιρείες στο σημερινό αδιέξοδο είναι η οικονομική κρίση που επήλθε από το κλείσιμο των επιχειρήσεων το 2019 για την μείωση εξάπλωσης του Κορονοϊού. Ο κύκλος εργασιών των Εταιρειών όπως θα αναλυθεί και στην έκθεση του εμπειρογνώμονα σχετίζεται με ανεφοδιασμών φρούτων και λαχανικών σε υπεραγορές, ξενοδοχεία και σε λαϊκές αγορές. Ο παρατεταμένος χρόνος αλλά και ο αριθμός των καθολικών lockdowns στην Κύπρο και κατ' επέκταση το κλείσιμο των εστιατορίων, καφετεριών και ξενοδοχείων ήταν ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που δυσχέραναν ακόμη περισσότερο την προσπάθεια για διευθέτηση των υποχρεώσεων των Καθ' ων η Αίτηση Εταιρειών.»

29. Αναφέρει ότι δεν έχει εγκριθεί και δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας οποιοδήποτε ψήφισμα αναφορικά με την εκκαθάριση των Εταιρειών και δεν έχει εκδοθεί οποιοδήποτε διάταγμα για την εκκαθάριση τους. Αναφέρει επίσης ότι δεν έχει διοριστεί κανένας Παραλήπτης – Διαχειριστής ή Εκκαθαριστής σε καμιά από τις Εταιρείες ενώ καμιά εκ των Εταιρειών έχει διορίσει εξεταστή στο παρελθόν, ούτε έχει αιτηθεί κάτι τέτοιο.

30. Αναφέρει επίσης ότι οι Εταιρείες παρουσιάζουν προβλήματα ρευστότητας κατά ή περί από το 2017 και είναι για αυτόν τον λόγο που αδυνατούν και είναι ανίκανες την δεδομένη στιγμή να πληρώσουν τα χρέη τους που κατέστησαν και που θα καταστούν πληρωτέα στους πιστωτές τους. Ισχυρίζεται ότι η [REDACTED] είναι πλήρως εξαρτημένη από την μητρική ως [REDACTED], ως περιγράφεται στην έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα και της οφείλει μάλιστα σήμερα το συνολικό ποσό των €1.346.581.

31. Παρά ταύτα, σύμφωνα και με τη γνώμη του κου [REDACTED], οι Εταιρείες από τον κύκλο εργασιών τους και τα εισοδήματά τους έχουν πράγματι εύλογη προοπτική επιβίωσης ολόκληρης της επιχείρησής τους ως δρώσες οικονομικές μονάδες

(going concern) και είναι γι' αυτόν το λόγο που δικαιολογείται και απαιτείται ο διορισμός εξεταστή στις Εταιρείες για σκοπούς εξέτασης της κατάστασης των υποθέσεων τους και για την εκτέλεση όλων εκείνων των καθηκόντων σε σχέση με την εταιρεία όπως δύναται να επιβάλλεται από ή σύμφωνα με τις διατάξεις του Περί Εταιρειών Νόμου Κεφ. 113.

32. Αναφέρει δε ότι ο εξεταστής θα προβεί σε όλες τις εύλογες προσπάθειες για ανασχηματισμό του διοικητικού συμβουλίου για να επιλυθεί το πρόβλημα της λήψης αποφάσεων των Εταιρειών, κάτι που μέχρι τώρα δεν ήταν εφικτό. Με την επίλυση του εν λόγω προβλήματος οι καθ' ων η αίτηση εταιρείες θα μπορούν να συμβληθούν και να εμπορεύονται μεγαλύτερες ποσότητες με αποτέλεσμα την αύξηση εσόδων τους και ταυτόχρονα την κάλυψη και αποπληρωμή των τρέχοντων οφειλόμενων ποσών.
33. Αναφέρει περαιτέρω ότι με τη σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας και με την άρση των περιοριστικών μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού και το επανάνοιγμα των χώρων εστίασης και των ξενοδοχείων, η οικονομία θα επανέλθει στην κατάσταση που ήταν πριν την έναρξη της πανδημίας με αποτέλεσμα οι Εταιρείες να έχουν περαιτέρω κύκλο εργασιών και ταυτόχρονα μεγαλύτερα έσοδα.
34. Τέλος, αναφέρει ότι οι Εταιρείες ακόμα και πριν από την καταχώρηση της Αίτησης έχουν προχωρήσει σε διάφορες διευθετήσεις σχετικά με τις υποχρεώσεις τους. Μια εξ αυτών είναι η καταχώρηση των οικονομικών καταστάσεων της ██████████ στον Φόρο Εισοδήματος οι οποίες εκκρεμούσαν από το 2013 και ο λόγος γι' αυτήν την παράλειψη της εταιρείας ήταν σαφώς η διοίκηση. Περαιτέρω, αναφέρει ότι έχουν γίνει συζητήσεις με σκοπό την αναδιάρθρωση και διευθέτηση των χρεών των καθ' ων η αίτηση εταιρειών με διάφορους εκ των πιστωτών.
35. Η αναφερομένη αναδιοργάνωση, λέει, θα έχει ως στόχο την γρήγορη βελτίωση των ταμειακών ροών μέσω της μείωσης του κόστους παραγωγής, τη μείωση του κόστους αποθήκευσης και διακίνησης των προϊόντων και την κατάργηση διαδικασιών που συνιστούν τροχοπέδη στην ανάπτυξη των επιχειρήσεων των Εταιρειών, την αξιολόγηση της απόδοσης των στελεχών και την ανάπτυξη

στρατηγικού σχεδίου βελτίωσής τους, την καλύτερη οργάνωση υγιών μονάδων και τμημάτων.

36. Ως εκ τούτου, προτείνει τον διορισμό του [REDACTED] από την Ιρλανδία ο οποίος είναι αδειοδοτημένος Σύμβουλος Αφερεγγυότητας και εγγεγραμμένος στο Μητρώο Συμβούλων Αφερεγγυότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας με αριθμό Μητρώου [REDACTED] ως εξεταστή των Καθ' ων Αίτηση Εταιρειών.

37. Δηλώνει δε την πεποίθηση του ότι κανένα πρόσωπο, ή πιστωτής, ή μέτοχος, ή οιονδήποτε άλλο πρόσωπο. θα επηρεαστεί δυσμενώς από την έγκριση των αιτούμενων διαταγμάτων και επισυνάπτει λίστα με τους πιστωτές των Εταιρειών.

Η ΕΔ [REDACTED] προς υποστήριξη της Ένστασης

38. Μέσω της ΕΔ [REDACTED], οι Καθ' ων η Αίτηση προωθούν σωρεία θέσεων και ισχυρισμών σε απάντηση. Ο κος [REDACTED], απορρίπτει το επείγον του ζητήματος καθότι οι διαφωνίες μεταξύ των εταιρειών του ομίλου, ως αναφέρει, υφίστανται εδώ και 7 χρόνια. Καταλογίζει δόλο και διάπραξη ποινικών αδικημάτων σε συγκεκριμένους αξιωματούχους των Εταιρειών, ζητήματα που δεν αποτελούν μέρος της παρούσας διαδικασίας. Όμως, αποδίδει την προώθηση της Αίτησης ως μέρος της ευρύτερης προσπάθειας υπαρπαγής των Εταιρειών από τους εν λόγω αξιωματούχους. Πέραν των πιο πάνω θέσεων του ισχυρίζεται ότι ο προτεινόμενος εξεταστής δεν μπορεί να θεωρείται ανεξάρτητο πρόσωπο για τους λόγους που αναλύει. Αναφέρει ότι ο πατέρας του Αιτητή είναι μεγάλος χρεώστης της [REDACTED] για το ποσό των €181,472, γεγονός που απέκρυψε ο Αιτητής και/ή ο κος [REDACTED] στα πλαίσια της Αίτησης.

39. Η Αίτηση, αναφέρει, δεν αποκαλύπτει ουσιώδη ζητήματα ενώ το ζήτημα στην οποία βασίζεται, δηλαδή, αδιέξοδου στις Εταιρείες αποτελεί αντικείμενο άλλων διαδικασιών, όπως εκκαθάριση λόγω αδιεξόδου και όχι διορισμού εξεταστή.

40. Αρνείται τον ισχυρισμό του κου [REDACTED] ότι υφίσταται ζήτημα αδυναμίας λήψης αποφάσεων στις Εταιρείες και επισυνάπτει έγγραφα προς υποστήριξη της θέσης του. Ακολουθως, υπεισέρχεται στον «βασικότερο λόγο», ως αναφέρει, που η

Αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί και δη το ότι η Έκθεση [REDACTED] δεν πληροί τα κριτήρια του Νόμου. Ειδικότερα αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στο ότι:

(α) ουδεμία μαρτυρία υπάρχει για την ισχυριζόμενη δυσλειτουργία των διοικητικών συμβουλίων και επαναλαμβάνει τις θέσεις του περί της λειτουργίας αυτής,

(β) η έκθεση ενός τέτοιου εμπειρογνώμονα δεν νοείται να βασίζεται σε «περιορισμένες πληροφορίες» αφού αποτελεί έκθεση ύψιστης πίστωσης και πρέπει να περιέχει με πληρότητα κάθε λεπτομέρεια που αφορά μια εταιρεία για να μπορεί ένα δικαστήριο να ενεργήσει επί των τόσο δραστικών εξουσιών του και να διορίσει εξεταστή,

(γ) η όλη έκθεση είναι ασαφής και δεν περιέχεται καμία τεκμηριωμένη γνώμη από τον κο [REDACTED]. Αντίθετα, περιέχει δηλωτικές και μόνο αναφορές που δεν υποστηρίζονται από καμία τεκμηρίωση,

(δ) λαμβάνει ως δεδομένο ότι ξεπεράστηκε η πανδημία χωρίς τεκμηρίωση. Δεν εξηγεί ακριβώς πώς το νέο διοικητικό συμβούλιο και με ποιες αποφάσεις σε ποιους τομείς θα βοηθήσει με την καλύτερη λειτουργία της εταιρείας, δεν παρέχει στοιχεία ότι βελτιώθηκαν οι συνθήκες εντός της κυπριακής τουριστικής αγοράς ή για την ισχυριζόμενη αυξημένη οικονομική δραστηριότητα στην Λάρνακα και Αμμόχωστο.

(ε) η Έκθεση [REDACTED] είναι μονόπλευρη και ουδόλως ανεξάρτητη, γεγονός που, ως αναφέρει, ενισχύεται από το γεγονός ότι απέστειλε πρόσκληση για συνεδρία προς τον κο [REDACTED] και τον Προσωρινό Εξεταστή για ενημέρωση για τα οικονομικά της εταιρείας – Τεκμήριο 14 – και αυτοί δεν παρουσιάστηκαν. Επί του εν λόγω τεκμηρίου επισυνάπτεται η απάντηση του κο [REDACTED] προς τον κο [REDACTED] όπου αναφέρει ότι «θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι με βάση την απάντηση που λάβατε από τον Εφεταστή κ. [REDACTED], δεν μπορεί να γίνει η συνεδρίαση που καλείτε εσείς, οπότε δεν θα μπορέσω να παρευρεθώ.» Η δε απάντηση στο εν λόγω Προσωρινού Εξεταστή αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι *“it is clear that it is the Examiner who has the power to convene and set the agenda for meetings of the board.”* Ο κο [REDACTED] με την απάντηση του προς τον Προσωρινό Εξεταστή ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «[...] σημειώστε ότι με το να έχετε την εξουσία

να συγκαλείτε συνεδριάσεις του ΔΣ δεν σημαίνει ότι στερούμαστε αυτόματα εμείς οι Διοικητικοί Σύμβουλοι τις δικές μας εξουσίες να το κάνουμε. Ο νόμος σας δίδει την εξουσία δεν αφαιρεί όμως την δική μας. Είστε ευπρόσδεκτος να παραστείτε στη συνεδρία». Ακολούθως, επισυνάπτει ως Τεκμήριο 15 το περιεχόμενο της συνεδρίας του διοικητικού συμβουλίου της [REDACTED] η οποία και έλαβε χώρα στις 6.9.21, στη απουσία του κου [REDACTED] και του Προσωρινού Εξεταστή,

(στ) επισυνάπτει ως Τεκμήριο 16 έκθεση από το ελεγκτικό γραφείο [REDACTED] και [REDACTED] με την οποία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, καταρρίπτεται η όλη βάση της Έκθεσης [REDACTED] για τους λόγους που αναλύει.

Οι ΣΕΔ [REDACTED] σε απάντηση της Ένστασης

41. Στα πλαίσια της ΣΕΔ [REDACTED], ο Αιτητής αναφέρει, μεταξύ άλλων ότι, εξ όσων τον έχει ενημερώσει ο κος [REDACTED] πατέρας του και διευθυντής των Εταιρειών, αναφορικά με την πρόσκληση συνεδρίας, ο τελευταίος ενημέρωσε το διοικητικό συμβούλιο της [REDACTED] ότι δεν μπορεί να δώσει οποιαδήποτε πληροφορία καθότι ο λογιστής του θα απουσίαζε μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου. Σε κάθε περίπτωση, οι εν λόγω πληροφορίες μπορούσαν να ζητηθούν από την μέρα καταχώρησης της Αίτησης κάτι το οποίο δεν έγινε και αντί αυτό καταχώρησαν αίτηση για ακύρωση της διαδικασίας, ενώ θα μπορούσαν να καταχωρήσουν ένσταση στην Αίτηση.

42. Αναφορικά με την οφειλή του κου [REDACTED] προς την [REDACTED] σημειώνει ότι είχαν δοθεί όλα τα στοιχεία από μέρους του προς τον κο [REDACTED]. Αν υπάρχει οφειλή και σε πιο βαθμό υφίσταται δεν μπορεί να διαφανεί στο παρόν στάδιο αλλά θα διαφανεί μόνο από την ετοιμασία των ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων και αρμόδιος να διαχειριστεί τέτοια θέματα χρεωστών και πιστωτών είναι ο εξεταστής, του οποίου οποιοσδήποτε ενέργειες θα πρέπει να τύχουν της έγκρισης του Δικαστηρίου.

43. Επιπλέον ανέφερε ότι τον κ. [REDACTED] τον πρότεινε ο πατέρας του κος [REDACTED] μέσω του κ [REDACTED], διευθυντή στις Εταιρείες, και ελέγχοντας

την επαγγελματική του γνώση και εμπειρία τον επέλεξε, αφού ήταν ο μόνος αδειοδοτημένος στην Κύπρο με εμπειρία για εξέταση. Ο κ. [REDACTED] από την πρώτη στιγμή του ξεκαθάρισε ότι σε περίπτωση διορισμού του στις υπό εξέταση εταιρείες θα τηρήσει αυστηρά το γράμμα του νόμου, ανεξάρτητα από ποιον θα διοριστεί.

Οι ΣΕΔ [REDACTED] σε απάντηση της Ένστασης

44. Η κος [REDACTED] αναφέρει ότι κυρίως ασχολία της εταιρείας στην οποία δραστηριοποιείται είναι οι αναδιαρθρώσεις δανείων και οι υπηρεσίες αφερεγγυότητας καθώς και συμβουλευτικές υπηρεσίες για προβληματικές και άλλες επιχειρήσεις. Η βάση τους είναι στην Λεμεσό, δεν γνωρίζουν ούτε έχουν στο παρελθόν συνεργαστεί με τον κύριο [REDACTED], τον κύριο [REDACTED], ούτε γνωρίζουν και συνεργαστήκαν στο παρελθόν με τους κυρίους [REDACTED] και [REDACTED] πριν την ανάθεση σε αυτούς της ετοιμασίας της έκθεσης ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα. Η εταιρεία τους τυγχάνει σεβασμού για την ευθυκρισία και αμεροληψία της τόσο από τους πελάτες όσο και από τραπεζικούς κύκλους αλλά και τους συναδέλφους τους. Σαν αποτέλεσμα έχουν συντάξει μια έκθεση στη βάση των δεδομένων που τους δόθηκαν και είχαν στην κατοχή τους, αποφεύγοντας να πάρουν θέση για τις σοβαρότατες αλληλοκατηγορίες που υφίστανται. Μάλιστα, στην σελίδα 5 της έκθεσης τους, δηλώνουν ότι ο κύριος [REDACTED] δεν έχει ούτε την εξουσιοδότηση, αλλά κυρίως ούτε την δυνατότητα, να εφαρμόσει διοικητικές αλλαγές στις εταιρείες προς εξυγίανση τους. Επίσης, αναφέρει ότι ο κύριος [REDACTED] αλλού αναγνωρίζει τα τεράστια διοικητικά προβλήματα και προκρίνει τη διάλυση των υπό εξέταση εταιρειών, ενώ σε άλλα μέρη θεωρεί ότι οι υπό εξέταση εταιρείες συνεχίζουν κανονικά και δεν χρειάζονται παρέμβαση.

45. Αναφορικά με το ζήτημα των συνδεδεμένων οφειλετών προς την [REDACTED], με βάση τα στοιχεία που του δόθηκαν στο πλαίσιο της ετοιμασίας της Έκθεσης του, καταδεικνύεται το ποσό που οφείλεται στην εταιρεία [REDACTED] τόσο από τον κύριο [REDACTED] όσο και τη θυγατρική εταιρεία [REDACTED]. Εξ όσων γνωρίζει, ο εξεταστής θα πρέπει να επιβεβαιώσει τις οποιεσδήποτε όφειλες προς τις υπό εξέταση εταιρείες καθώς και τις υποχρεώσεις των υπό εξέταση εταιρειών και

ακολούθως να ετοιμάσει το πλάνο αποπληρωμής που θα υποδειχθεί προς έγκριση από το Δικαστήριο.

46. Για το θέμα των χρεωστικών / πιστωτικών υπολοίπων μεταξύ των εταιρειών που ο κύριος ██████████ θεωρεί ότι στηρίζεται η φιλοσοφία όλης της έκθεσης τους, αυτό καθόλου δεν ευσταθεί για τους εξής λόγους:

(α) Οι σύμβουλοι του χρησιμοποίησαν λογιστικά αρχεία της εταιρείας, όμως στερούνται εγγραφών που θα προκύψουν από τους ετήσιους ελέγχους όταν αυτοί τελικά ολοκληρωθούν. Τέτοιες εγγραφές μπορούν να αφορούν θέματα τιμολογήσεων μεταξύ των συνδεδεμένων εταιρειών, αλλά και άλλα θέματα όπως για παράδειγμα λογιζόμενη διανομή μερίσματος από την ██████████ στην μητρική ██████████ για όλα αυτά τα χρόνια που δεν υπάρχουν εξελεγμένοι αλλά ούτε και ενοποιημένοι λογαριασμοί.

(β) Περαιτέρω, με βάση τα στοιχεία που του παρουσιάστηκαν, φαίνεται το οφειλόμενο ποσό του κύριου ██████████ που ο κύριος ██████████ αναφέρει επιμελώς, και φαίνεται επίσης ότι η θυγατρική οφείλει στην μητρική €2.227.352. Οι λογαριασμοί της θυγατρικής για το 2019 δείχνουν οφειλές προς την μητρική €1.212.192 για εμπορικές δραστηριότητες και €402.700 για μερίσματα. Από τα πιο πάνω ανάγεται ότι δεν υπάρχει μια ενιαία πληροφόρηση για τα εν λόγω υπόλοιπα, και ως εκ τούτου ζήτησε από τον κύριο ██████████ να διαβουλευτεί με τους συμβούλους του και να του υποδείξει το ορθό ποσό ως Διευθυντής, όπως θα γινόταν από τον διευθύνοντα σύμβουλο προς έναν διαχειριστή (receiver) βάσει νόμου, στην συγκρότηση της κατάστασης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (statement of affairs) κατά την ημέρα της έκθεσης, αφού οι ίδιοι ούτε ελεγκτές αλλά και ούτε λογιστές είναι στην εταιρεία.

47. Επίσης, αναφέρει ότι η ουσία για τα πιο πάνω είναι ότι οι ενοποιημένες καταστάσεις των Εταιρειών για τα μεταξύ τους υπόλοιπα θα είναι πάντοτε μηδέν. Οι οποιοδήποτε ενοποιημένοι λογαριασμοί που πρέπει να ετοιμαστούν, θα καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα είτε το υπόλοιπο μεταξύ μητρικής και θυγατρικής είναι χρεωστικό ή πιστωτικό. Η θέση ότι σε περίπτωση που το ποσό οφείλεται από την μητρική στην θυγατρική και όχι αντίθετα, καθιστά την θυγατρική λειτουργική και

βιώσιμη, δεν ευσταθεί. Οι Εταιρείες λειτουργούν καθόλα σαν μια και η θυγατρική χρησιμοποιεί την υποδομή, στόλο, υπαλλήλους και εγκαταστάσεις της μητρικής. Επιπλέον, προμηθεύεται τα προϊόντα της από τη μητρική σε χαμηλές τιμές (άλλο αμφιλεγόμενο θέμα που θα μπορούσε να αλλάξει άρδην τα αποτελέσματα και των δύο) και πουλά σε έναν συγκεκριμένο πελάτη. Περαιτέρω αναφέρει ότι όπως είπε και στην έκθεση του, οι δύο εταιρείες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και η τύχη τους είναι κοινή. Εναπόκειται στον ικανό εξεταστή να καταφέρει να αναδείξει τα καλά στοιχεία των εταιρειών για να επιτύχει την επιβίωση και πρόοδο τους. Αυτό ενισχύεται και από το άρθρο 202(στ) του Νόμου. Τέλος, απέρριψε ότι οι αριθμοί των υπολοίπων μεταξύ των εταιρειών αποτελεί την όλη βάση της έκθεσης του. Η όλη βάση και η πεμπουσία της έκθεσης του είναι ότι για τις δύο αυτές εταιρείες υπάρχουν 3 πιθανά σενάρια, ως εξής: είτε (α) να μείνουν τα πράγματα ως έχουν, είτε (β) οι εταιρείες να εκκαθαριστούν, είτε (γ) να δοθεί μια ευκαιρία σε ένα ικανό εξεταστή (εξ όσων ενημερώθηκα ο κύριος ██████████ έχει τεράστια πείρα με πέραν των 200 υποθέσεων στην Ιρλανδία) που θα πράξει ό,τι είναι δυνατόν για να επιβιώσουν οι υπό εξέταση εταιρείες.

Η ΣΕΔ ██████████ προς απάντηση των ΣΕΔ ██████████ και ██████████

48. Στην ΣΕΔ ██████████, μεταξύ άλλων, επισυνάπτεται απάντηση από τους ελεγκτές κ.κ. ██████████ και ██████████ στην ΣΕΔ ██████████, λεπτομέρειες της οποίας παραθέτω πιο κάτω.

49. Κρίνω σκόπιμο να στραφώ πρωτίστως στο περιεχόμενο της ΕΔ ██████████ αφού αυτός ο λόγος, κατά τους Καθ' ων η Αίτηση, αποτελεί τον «βασικότερο» λόγο ένστασης τους (βλ. παρ. 40 πιο πάνω).

VI. ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ██████████ ΠΕΡΙ ΕΥΛΟΓΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ ΩΣ ΔΡΩΣΕΣ ΟΙΚΟΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

(i) **Επιφυλάξεις ██████████ και παρουσίαση μη ελεγμένων λογαριασμών**

50. Στην παρ.3.61, σελ. 25 της Έκθεσης ο κος ██████████ αναφέρει ότι:

*«Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο **Μέρος 7** πιο κάτω, πιστεύω ότι και οι δύο Εταιρείες έχουν εύλογη προοπτική επιβίωσης, που κατά τη γνώμη μου βασίζεται στη βελτίωση των συνθηκών της αγοράς εντός της κυπριακής τουριστικής αγοράς μετά την πανδημία, την επιτυχία του προγράμματος της κυβέρνησης για εμβολιασμό του πληθυσμού, την επαναλειτουργία της οικονομίας που είναι ήδη σε εξέλιξη, την αυξημένη οικονομική δραστηριότητα και τον τουρισμό στις περιοχές της Λάρνακας και της Αμμοχώστου. Οι Εταιρείες λειτουργούν σε ένα καλό εμπορικό τομέα και έχουν προσωπικό, όπως ο κος Παναγιώτης Παναγή, με εμπειρία δεκαετιών στον τομέα αυτό.»*

51. Ο κος [REDACTED], συνεχίζει στην παρ. 3.62, σελ. 26, ότι είναι πολύ πιθανό ότι οι πιστωτές των εταιρειών και οι 31 υπάλληλοι τους να βρίσκονταν σε καλύτερη θέση με τη διαμόρφωση και υιοθέτηση σχεδίου διακανονισμού, σε αντίθεση με την εκκαθάριση ή τη διαχείριση των Εταιρειών. Παραπέμπει στο «Συνημμένο Β», το οποίο, σύμφωνα με τις θέσεις του, αποτελεί τις προβλέψεις του σε περίπτωση υιοθέτησης ενός σχεδίου διακανονισμού σε αντιδιαστολή με την περίπτωση όπου οι Εταιρείες εκκαθαριστούν (οι «**Προβλέψεις [REDACTED]**»). Ο κος [REDACTED] παρουσιάζει σύνοψη των Προβλέψεων [REDACTED] στη σελ.30 της Έκθεσης [REDACTED] σύμφωνα και με τη σχετική απαίτηση του άρθρου 202B(4)(γ) του Νόμου.

52. Ανατρέχοντας κατ' αρχάς στο «Μέρος 7» της Έκθεσης [REDACTED], στη σελ. 31, (το οποίο Μέρος αποτελεί την «επιφύλαξη» της πιο πάνω θέσης του), εκεί ο κος [REDACTED] αναφέρεται, μεταξύ άλλων στα ακόλουθα ζητήματα:

- α. Δεν έχει οριστεί ελεγκτής και δεν έχουν καταρτιστεί ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις σε σχέση με τις Εταιρείες και ο ίδιος βασίστηκε αποκλειστικά στους μη ελεγμένους λογαριασμούς των Εταιρειών που αποτέλεσαν τη βάση για τα ευρήματα του σχετικά με την οικονομική κατάσταση των Εταιρειών,
- β. ότι, κατά τη γνώμη του, δεν υπάρχει έλλειψη μεταξύ του ενεργητικού και του παθητικού των Εταιρειών. Παρόλα αυτά, σημειώνει, η Έκθεση εκπονήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα και ως εκ τούτου «μπορεί ο Εξεταστής να λάβει γνώση άλλων παραγόντων, οι οποίοι ενδέχεται να απαιτούν να αναφερθούν στο Δικαστήριο μετέπειτα».

53. Σημειώνεται ότι οι πιο πάνω επιφυλάξεις είναι επιπρόσθετες της γενικότερης επιφύλαξης που επαναλαμβάνει σε διάφορα μέρη της Έκθεσης [REDACTED] και η οποία έχει ως ακολούθως:

«Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι η έκθεση αυτή εκπονήθηκε εντός περιορισμένης χρονικής περιόδου και, συνεπώς, το επίπεδο ανάλυσης που πραγματοποιήθηκε έχει περιοριστεί και βασιστεί στις συγκεκριμένες πληροφορίες που μου παρέιχε ο Διευθύνων Σύμβουλος των Εταιρειών, κ. [REDACTED], μαζί με πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο κοινό, ενώ ορισμένες πληροφορίες δεν μπορούσαν να επαληθευτούν ανεξάρτητα. Πρέπει επίσης να δηλώσω ότι δεν είχα συζητήσεις με τους υπόλοιπους διευθυντές των Εταιρειών για λόγους που εξηγούνται παρακάτω στην ενότητα 'πηγές των δυσκολιών των εταιρειών'.»¹

54. Επομένως, προτού καν υπεισέλθω στους λόγους στους οποίους ο κος [REDACTED] βασίζει την πεποίθηση του ότι υπάρχει εύλογη προοπτική επιβίωσης των Εταιρειών ως δρώσες οικονομικές μονάδες, προκύπτει ότι η πεποίθηση του αυτή εκφράζεται υπό την επιφύλαξη ότι (σωρευτικά οι «Επιφυλάξεις [REDACTED]»):

- α. οι μη ελεγμένοι λογαριασμοί των Εταιρειών αποτυπώνουν ορθά και δίκαια την οικονομική κατάσταση (i) της [REDACTED] από το 2012 και εντεύθεν (δεδομένου του ότι το 2012 ήταν η τελευταία φορά που είχαν καταρτιστεί ελεγμένοι λογαριασμοί) και (ii) της [REDACTED] από το έτος 2014,²
- β. το επίπεδο ανάλυσης μπορεί και να μην είναι το κατάλληλο δεδομένου του πολύ περιορισμένου χρονικού διαστήματος εντός του οποίου συντάχθηκε η Έκθεση,
- γ. οι πληροφορίες που δόθηκαν από τον κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED] αποτυπώνουν ορθά και δίκαια την οικονομική κατάσταση και προοπτική των Εταιρειών και όλων των άλλων ζητημάτων που καταγράφονται στην Έκθεση [REDACTED], λαμβανομένου υπόψη και το ότι, όπως ο ίδιος αναφέρει, (i) δεν λήφθηκαν πληροφορίες από τα υπόλοιπα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών και (ii) πολλές από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην Έκθεση [REDACTED] δεν επαληθευτήκαν

¹ Παρ. 2.2., σελ. 7 της Έκθεσης. Βλ. επίσης παρ. 6.1 και 6.4 σελ. 30 της Έκθεσης [REDACTED].

² Βλ. παρ. 3.40 και 3.46, σελ. 20-21 της Έκθεσης.

ανεξάρτητα (χωρίς όμως να εξειδικεύει επαρκώς ποιες πληροφορίες επαληθεύτηκαν ανεξάρτητα).

55. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου, κάθε μία από τις πιο πάνω επιφυλάξεις αλλά ειδικότερα σωρευτικά, οδηγεί στο ένα και το αυτό συμπέρασμα: τα ευρήματα του κου [REDACTED] αποτελούν μια, κατ' ουσία, **καταγραφή** των όσων του έχουν παραθέσει οι κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED] και όχι το προϊόν μιας ανεξάρτητης μελέτης και εμπειρογνωμοσύνης.

56. Όταν δε έρχεται στο δια ταύτα για να παρουσιάσει λογιστικά στοιχεία, αυτά τα οποία παρουσιάζει προκύπτουν από μη ελεγμένους λογαριασμούς των Εταιρειών οι οποίοι παρουσιάζουν αριθμούς και υπολογισμούς στους οποίους το Δικαστήριο δεν δύναται να αποδώσει οιαδήποτε αποδεικτική αξία. Η σημασία του στοιχείου αυτού αναδύθηκε και στην Ιρλανδική υπόθεση **Re Cavan Crystal Glass Ltd** [1998] 3 IR 570, 591 (HC) όπου το Ιρλανδικό Εφετείο, παρά το ότι είχε ενώπιον του ελεγμένους λογαριασμούς, υπήρχαν εκεί σημειωμένες επιφυλάξεις και ανέφερε ότι:

"The audited accounts to the year ended 13th August 1997 are heavily qualified. The auditors in their opinion on those accounts say that because of the possible effect of the limitation in evidence available to them, they are a true and fair view of the state of the Company's affairs at the 31st August 1997 and of its loss for the year then ended. Accordingly, I must approach those accounts with a degree of circumspection."

57. Εδώ, δεν υπάρχουν καν ελεγμένοι λογαριασμοί, δηλαδή, παρουσιάζονται κάποιοι λογαριασμοί οι οποίοι δεν έχουν ελεγχθεί ανεξάρτητα από πιστοποιημένο ελεγκτή και, επομένως, δεν τυγχάνουν της προστασίας των προνοιών του περί Ελεγκτών Νόμου 2018 (Ν. 53(I)/2018) (βλ. ειδικότερα άρθρα 57, 58, 60, 62, 67, 68, 69, 70, Μέρος XVI). Δεδομένης και της έκτασης των αντιπαραθέσεων μεταξύ των μελών των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών, ζήτημα το οποίο είναι κοινώς αποδεκτό, δεν υπάρχει εύλογο περιθώριο για το Δικαστήριο να βασισθεί σε υπολογισμούς οι οποίοι προκύπτουν από τέτοιους μη ελεγμένους λογαριασμούς.

58. Οι πιο πάνω επισημάνσεις του Δικαστηρίου συμπαρασύρουν και τις Προβλέψεις [REDACTED] οι αριθμοί και υπολογισμοί των οποίων βασίζονται στους πιο πάνω μη ελεγμένους λογαριασμούς των Εταιρειών, καθιστώντας με αυτό τον τρόπο τις Προβλέψεις [REDACTED] ισχνής αποδεικτικής αξίας ώστε το Δικαστήριο να μην

δύνатаι να τις λάβει ούτε και αυτές υπόψη, με βάση και τις πιο πάνω νομολογικές αρχές, για σκοπούς διορισμού εξεταστή στις Εταιρείες.

59. Συμπαράσφουρον επίσης και το έκτο μέρος της Έκθεσης [REDACTED] το οποίο περιλήφθηκε προς συμμόρφωση της Έκθεσης [REDACTED] με το άρθρο 202(B)(4)(γ) του Νόμου και στο οποίο απλώς επαναλαμβάνονται οι υπολογισμοί των Προβλέψεων [REDACTED]. Υπενθυμίζω, η ικανοποίηση όλων των προϋποθέσεων του άρθρου 202B του Νόμου είναι απαραίτητη για την επιτυχία της Αίτησης και, συναφώς προκύπτει ότι, η πιο πάνω διαπίστωση του Δικαστηρίου, από μόνη της, επισφραγίζει την αποτυχία της.

60. Πέραν των διαπιστώσεων του Δικαστηρίου στις παραγράφους 56 – 59 πιο πάνω, το Δικαστήριο δεν δύναται ευλόγως να αποδώσει οποιαδήποτε αποδεικτική αξία στις Προβλέψεις [REDACTED] και για τους πιο κάτω επιπρόσθετους λόγους:

(ii) Τεκμήριο 16 της Ένστασης και η απάντηση του [REDACTED]

61. Οι Προβλέψεις [REDACTED] παρουσιάζονται προς τεκμηρίωση της θέσης του Αιτητή και του κου [REDACTED] ότι αντί εκκαθάρισης, οι Εταιρείες θα πρέπει να τεθούν υπό εξέταση με βάση το Μέρος IVA. Ειδικότερα, παρουσιάζεται ότι σε περίπτωση που η [REDACTED] συνεχίσει ως δρώσα οικονομική μονάδα θα υπάρχει πλεόνασμα ύψους €561.212,00 ενώ σε περίπτωση εκκαθάρισης, έλλειμα ύψους €1.753.306,00. Στην περίπτωση της [REDACTED] παρουσιάζεται ότι και στα δύο σενάρια θα υπάρχει έλλειμα όμως μεγαλύτερο στην περίπτωση εκκαθάρισης, ύψους €760.400,00 και €927.791,00, αντίστοιχα.

62. Ο κος [REDACTED] στα πλαίσια της ΕΔ [REDACTED] προς υποστήριξη της Ένστασης, επισυνάπτει ως Τεκμήριο 16 έκθεση των κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED], λογιστών / ελεγκτών, οι οποίοι αναφέρουν ότι έχουν μελετήσει το περιεχόμενο της Έκθεσης [REDACTED] και έχουν εντοπίσει συγκεκριμένες αναφορές που μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές αμφιβολίες στα συμπεράσματα της συγκεκριμένης έκθεσης. Μεταξύ άλλων, τονίζουν στη σελίδα 42 της Έκθεσης [REDACTED], εκεί δηλαδή όπου επισυνάπτονται οι Προβλέψεις [REDACTED], ότι λανθασμένα

αναφέρεται, σε σχέση με την [REDACTED] ότι το ποσό των €1.346.581,00 οφείλεται από την [REDACTED] προς την [REDACTED], ενώ στην πραγματικότητα ισχύει το αντίστροφο, δηλαδή ότι είναι η [REDACTED] που οφείλει στη [REDACTED] το εν λόγω ποσό.

63.Επισυνάπτουν προς υποστήριξη της πιο πάνω θέσης τους καταστάσεις λογαριασμών και για τις δύο εταιρείες οι οποίες, ως αναφέρει, ετοιμάστηκαν από τα λογιστήρια των Εταιρειών με βάση τα λογιστικά βιβλία τους. Συνεπεία της λανθασμένης αυτής αναφοράς, συνεχίζει, στη στήλη «εκκαθάριση» για την [REDACTED], δεν λαμβάνεται υπόψη το ποσό ως εισπρακτέο επειδή λανθασμένα θεωρεί ο κος [REDACTED] ότι η εν λόγω οφειλή (που δεν υπάρχει) καθιστά την [REDACTED] αφερέγγυα. Επεξηγεί επίσης ότι η πιο πάνω λανθασμένη αναφορά σε οφειλή ανατρέπει και κατ' αντίστοιχο τρόπο τις Προβλέψεις [REDACTED] σε σχέση και με την [REDACTED]

64.Οι Καθ' ων η Αίτηση διαμαρτύρονται ότι τα πιο πάνω καταρρίπτουν και το περιεχόμενο της Έκθεσης [REDACTED] αφού, ο κος [REDACTED], παίρνοντας ως δεδομένη αυτή την οφειλή προχωρά στη σελίδα 30 και προβαίνει πάλιν σε λανθασμένες αναφορές προς συμμόρφωση της έκθεσης με το άρθρο 202(B)(4)(γ) του Νόμου.

65.Πράγματι, στις Προβλέψεις [REDACTED] σε σχέση με την [REDACTED], παρατηρείται συγκεκριμένη αναφορά σε «εισπρακτέα από [REDACTED]»³ για το πιο πάνω ποσό, ήτοι €1.346.581,00. Το εν λόγω ποσό συνυπολογίζεται στο τελικό ποσό του «συνόλου στοιχείων ενεργητικού» το οποίο παρουσιάζεται ως ύψους €3.312.836,00. Συνυπολογίζεται επίσης και στο τελικό ποσό για «(δ)ιαθέσιμα κεφάλαια για μη εξασφαλισμένους πιστωτές», το οποίο υπολογίζεται σε ποσό ύψους €3.303.863, καθώς και στο τελικό «(π)λεόνασμα / (Έλλειμα) για τους μετόχους», το οποίο, σε περίπτωση που η εν λόγω εταιρεία δεν τεθεί σε εκκαθάριση, υπολογίζεται σε ποσό ύψους €561.212,00. Αντίστοιχα, στην περίπτωση της [REDACTED], το ποσό αυτό συνυπολογίζεται στο έλλειμα της εν

³ Σύμφωνα με την παρ.2 της σελ.4 της Έκθεσης [REDACTED] η «[REDACTED]» είναι η [REDACTED]

λόγω εταιρείας το οποίο παρουσιάζεται ως ποσό -€760,400 και -€927.791, αντίστοιχα, σε κάθε σενάριο που εξετάζει.

66. Δόθηκε στον Αιτητή η ευχέρεια να τοποθετηθεί επί των πιο πάνω, μέσω των ΣΕΔ

██████████ και ██████████. Επί του σημείου αυτού, ο κος ██████████ ανέφερε ότι:

«VI. Για το θέμα των χρεωστικών / πιστωτικών υπολοίπων μεταξύ των εταιρειών που ο κύριος ██████████ θεωρεί ότι στηρίζεται η φιλοσοφία όλης της έκθεσης τους, αυτό καθόλου δεν ευσταθεί για τους εξής λόγους:

(α) Οι σύμβουλοι του χρησιμοποίησαν λογιστικά αρχεία της εταιρείας που όμως στερούνται εγγραφών που θα προκύψουν από τους ετήσιους ελέγχους όταν αυτοί τελικά ολοκληρωθούν. Τέτοιες εγγραφές μπορεί να αφορούν θέματα τιμολογήσεων μεταξύ των συνδεδεμένων εταιρειών, αλλά και άλλα θέματα όπως για παράδειγμα λογιζόμενη διανομή μερίσματος από την θυγατρική εταιρεία ██████████ στην μητρική (ALL) 100% για όλα αυτά τα χρόνια που δεν υπάρχουν εξελεγμένοι αλλά ούτε και ενοποιημένοι λογαριασμοί.

(β) Περαιτέρω με βάση τα στοιχεία που του παρουσιάστηκαν φαίνεται το οφειλόμενο ποσό του κύριου ██████████ που ο κύριος ██████████ αναφέρει επιμελώς, και φαίνεται επίσης ότι η θυγατρική οφείλει στην μητρική €2,227,352. Οι λογαριασμοί της θυγατρικής για το 2019 δείχνουν οφειλές προς την μητρική €1,212,192 για εμπορικές δραστηριότητες και €402,700 για μερίσματα. Από τα πιο πάνω ανάγεται ότι δεν υπάρχει μια ενιαία πληροφόρηση για τα εν λόγω υπόλοιπα, και ως εκ τούτου ζήτησε από τον κύριο ██████████ να διαβουλευτεί με τους συμβούλους του και να του υποδείξει το ορθό ποσό σαν Διευθυντής, όπως θα γινόταν από τον διευθύνοντα σύμβουλο προς έναν διαχειριστή (Receiver) βάση νόμου, στην συγκρότηση της κατάστασης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων (Statement of affairs) κατά την ημέρα της έκθεσης, αφού αυτοί ούτε ελεγκτές αλλά και ούτε λογιστές είναι στην εταιρεία.

VII. Επίσης, η ουσία για τα πιο πάνω είναι ότι οι ενοποιημένες καταστάσεις των δύο υπό εξέταση εταιρειών για τα μεταξύ τους υπόλοιπα θα είναι πάντοτε μηδέν. Οι οποιοδήποτε ενοποιημένοι λογαριασμοί που πρέπει να ετοιμαστούν, θα καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα είτε το υπόλοιπο μεταξύ μητρικής και θυγατρικής είναι χρεωστικό ή πιστωτικό. Η θέση ότι σε περίπτωση που το ποσό οφείλεται από την μητρική στην θυγατρική και όχι αντίθετα, καθιστά την θυγατρική λειτουργική και βιώσιμη, δεν ευσταθεί. Οι δύο εταιρείες λειτουργούν καθόλα σαν μια και η θυγατρική χρησιμοποιεί την υποδομή, στόλο, υπαλλήλους και εγκαταστάσεις της μητρικής. Επιπλέον, προμηθεύεται τα προϊόντα της από την μητρική σε χαμηλές τιμές (άλλο αμφιλεγόμενο θέμα που θα μπορούσε να αλλάξει άρδην τα αποτελέσματα και των δύο) και πουλά σε έναν συγκεκριμένο πελάτη. Περαιτέρω αναφέρει ότι όπως λοιπόν είπε και στην έκθεσή του, οι δύο εταιρείες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και η τύχη τους είναι κοινή. Εναπόκειται στον ικανό εξεταστή να καταφέρει να αναδείξει τα καλά στοιχεία των εταιρειών για να επιτύχει την επιβίωση και πρόοδο τους. Αυτό ενισχύεται και από το Εδάφιο 202(ΣΤ) του περι εταιρειών νόμου (ΚΕΦ 113) που μιλά για σχετιζόμενες εταιρείες.»

67. Κατόπιν αναφέρει ότι:

«VIII. Η όλη βάση και η πεμπουσία της έκθεσής μου είναι ότι για τις δύο αυτές εταιρείες υπάρχουν 3 πιθανά σενάρια, ως εξής: Είτε (α) να μείνουν τα πράγματα ως έχουν, είτε (β) οι εταιρείες να εκκαθαριστούν, είτε (γ) να δοθεί μια ευκαιρία σε ένα ικανό εξεταστή (εξ όσων ενημερώθηκαν ο κύριος ██████████ έχει τεράστια πείρα με πέραν των 200 υποθέσεων στην Ιρλανδία) που θα πράξει ό,τι είναι δυνατόν για να επιβιώσουν οι υπό εξέταση εταιρείες.

IX. Μεταξύ λοιπόν (α) της παρούσης κατάστασης, που διαφαίνεται και μέσα από την ΕΔ ένστασης η σχέση μεταξύ των Συμβούλων φαίνεται έκρυθμη, κάτι που σημαίνει ότι πιθανώς να έσφαλαν και οι δύο πλευρές, (β) της εκκαθάρισης όπου σίγουρα οι πιστωτές θα βρεθούν σε χειρότερη μοίρα, κυρίως οι ανεξασφάλιστοι (ο νόμος προνοεί μια σειρά πληρωμών στους πιστωτές με γνώμονα την εξασφάλιση ή/και τις προνομιακές πληρωμές (υπαλλήλων, φόροι κλπ.) και (γ) τον διορισμό ενός εξεταστή ο οποίος μέσα σε καθορισμένα από τον νόμο χρονικά πλαίσια θα προσπαθήσει να ξεύρει λειτουργικές

λύσεις, προκρίνουμε το τρίτο. Μάλιστα, συνεχίζουμε και εισηγούμαστε όπως όλες οι πλευρές ανοίξουν διάλογο με τον εξεταστή αφού οι τεράστιες διαφορές που είναι διάχυτες στην ΕΔ Ένστασης πιστεύω ότι μόνο με την παρέμβαση ενός ανεξάρτητου εξεταστή μπορούν να επιλυθούν.

Χ. Καταληκτικά, το γεγονός ότι ο θεσμός του εξεταστή, όπου προσπάθεια είναι η επιβίωση των εταιρειών και η διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων στις υπό εξέταση εταιρείες, παρουσιάζεται σαν «ανάθεμα» και χειρότερη λύση από την εκκαθάριση, είναι εντελώς λάθος και αντίκειται εντελώς στο γράμμα και πνεύμα του νόμου. Περαιτέρω, με όσα καταδεικνύονται στην έκθεση του, οι υπό εξέταση εταιρείες μπορούν εφόσον τεθούν υπό εξέταση να έχουν πολύ καλύτερες προοπτικές ανάκαμψης, αφού στην παρούσα φάση δεν κρίνεται το παρελθόν των εταιρειών αλλά αποκλειστικά η επιβίωση τους όσο και η διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων σε αυτές και κατ' επέκταση η όσο το δυνατό μεγαλύτερη ικανοποίηση των πιστωτών των υπό εξέταση εταιρειών.»

68. Αποτελεί την κρίση του Δικαστηρίου ότι οι πιο πάνω επεξηγήσεις του κου [REDACTED] δεν δύναται να διορθώσουν τα κενά που εντοπίζουν οι ελεγκτές [REDACTED] και [REDACTED] με το Τεκμήριο 16 της ΕΔ [REDACTED] στην Έκθεση [REDACTED]. Αντίθετα, οι πιο πάνω επεξηγήσεις του κου [REDACTED], καθιστούν σαφές ότι η όλη προσπάθεια κατάρτισης της Έκθεσης [REDACTED] βασίστηκε σε πληροφορίες και δεδομένα τα οποία οι ίδιοι αναγνωρίζουν ως μη αξιόπιστα αφού, μεταξύ άλλων, δεν υπάρχουν ελεγμένοι λογαριασμοί, δεν υπάρχει σαφής εικόνα αναφορικά με τις οφειλές τις [REDACTED] προς την [REDACTED], ή αντίστροφα, δεν υπάρχουν τελικές εγγραφές, δεν υπάρχει σαφής εικόνα της τιμολόγησης μεταξύ των Εταιρειών, ούτε και ενοποιημένες καταστάσεις λογαριασμών. Τα σημεία που εντοπίζουν οι πιο πάνω ελεγκτές πράγματι ανατρέπουν το θεμέλιο της Έκθεσης [REDACTED] και δεν δίδεται προς τούτο επαρκής ή εύλογη εξήγηση από την πλευρά του Αιτητή.

69. Η θέση του κου [REDACTED], μέσω της ΣΕΔ [REDACTED] ότι «η ουσία για τα πιο πάνω είναι ότι οι ενοποιημένες καταστάσεις των δύο υπό εξέταση εταιρειών για τα μεταξύ τους υπόλοιπα θα είναι πάντοτε μηδέν» δεν μπορεί να διασώσει τα σημεία ανατροπής των δεδομένων που εντοπίζουν οι ως άνω λογιστές κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED] αναφορικά με την Έκθεση [REDACTED]. Είναι ο ίδιος ο κος [REDACTED] που παρουσίασε τις Προβλέψεις [REDACTED], με συγκεκριμένα ποσά, για κάθε σενάριο ξεχωριστά (σχέδιο διακανονισμού κατόπιν διορισμού εξεταστή και εκκαθάριση), για κάθε εταιρεία ξεχωριστά, με συγκεκριμένους αριθμούς, υπολογισμούς και προβλέψεις. Είναι κυρίως στη βάση των εν λόγω προβλέψεων που εισηγήθηκε το διορισμό εξεταστή στις Εταιρείες. Οι Καθ' ων η Αίτηση αυτό που απλώς ανέδειξαν είναι ότι η βάση των Προβλέψεων [REDACTED] ανατρέπεται

εφόσον οι υπολογισμοί του βασίζονται σε λανθασμένους αριθμούς και υπολογισμούς. Αντί ο κος [REDACTED] να απαντήσει για το ότι δεν είναι λάθος, ουσιαστικά, μέσω της ΣΕΔ [REDACTED] έρχεται και λέει ότι τα δεδομένα που ο ίδιος επικαλέστηκε προς υποστήριξη της θέσης του ότι θα πρέπει να διοριστεί εξεταστής, τελικά, δεν είναι και τόσο σημαντικά, αφού η ουσία για τα πιο πάνω είναι ότι «οι ενοποιημένες καταστάσεις των δύο υπό εξέταση εταιρειών για τα μεταξύ τους υπόλοιπα θα είναι πάντοτε μηδέν». Εάν αυτή ήταν η θέση του, όφειλε να την περιλάβει και να την επεξηγήσει εξ αρχής στην Έκθεση [REDACTED]. Θα έπρεπε επίσης να επεξηγήσει πώς η θέση του αυτή, που, υπενθυμίζω, παρουσίασε και διατύπωσε με τον τρόπο αυτό ως αντίδραση του περιεχομένου της Ένστασης, επιδρά ή δεν επιδρά στο περιεχόμενο των Προβλέψεων [REDACTED] σε ποια έκταση, γιατί και, αν όχι, πάλι γιατί, με συγκεκριμένα στοιχεία και δεδομένα. Στην απουσία τέτοιων ξεκάθαρων επεξηγήσεων, το Δικαστήριο δεν δύναται να αποδώσει οποιαδήποτε βαρύτητα στα όσα αναφέρει ο κος [REDACTED] μέσω της ΣΕΔ [REDACTED], με δεδομένη πάντοτε τη σημασία που ο ίδιος απέδωσε στις Προβλέψεις [REDACTED] ώστε να εισηγηθεί το διορισμό εξεταστή στις Εταιρείες.

70. Όσα αναφέρονται στις παραγράφους VIII, IX και X της ΣΕΔ [REDACTED] δεν αποτελούν τίποτε άλλο από απλές δηλώσεις που, υπό το φως των πιο πάνω, δεν στηρίζονται από στοιχεία και δεδομένα. Ούτε η αναφορά του στο να παραμείνει «η κατάσταση ως έχει» διαφωτίζει το Δικαστήριο εφόσον ακριβώς το ζήτημα είναι ότι δεν υπάρχει σαφής ή αξιόπιστη εικόνα της κατάστασης «ως έχει» και είναι ο ίδιος που όφειλε να την αποδώσει με σαφήνεια, αντικειμενικότητα και συνοχή στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας.

71. Η δε θέση του ότι η Έκθεση [REDACTED] δεν βασίστηκε στα χρεωστικά / πιστωτικά υπόλοιπα των Εταιρειών είναι παραπλανητική. Για τους λόγους που έχουν παρατεθεί πιο πάνω, τα ποσά που παρουσιάζει η Έκθεση [REDACTED] βασίζονται σε μεγάλη έκταση στα εν λόγω χρεωστικά / πιστωτικά υπόλοιπα αφού αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των δύο σεναρίων (σχέδιο διακανονισμού και εκκαθάριση) για τις δύο εταιρείες ξεχωριστά. Όπως επίσης πολύ ορθά ο δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση έχει εντοπίσει, τα εν λόγω ποσά «ανακυκλώνονται» σε διάφορα άλλα μέρη της Έκθεσης [REDACTED] π.χ. στη σελ.23 στον Πίνακα 5 με τίτλο «Πιστώσεις Κυρίων Προμηθευτών», στη σελ. 30 όπου παρουσιάζεται «δήλωση υποθέσεων

των Εταιρειών» σύμφωνα με την απαίτηση του άρθρου 202B(4)(γ), στη σελ.48 όπου παρουσιάζεται κατάλογος πιστωτών της [REDACTED] και σε άλλα σημεία όπου προβαίνει σε δηλώσεις με σκοπό τη συμμόρφωση του με τις προϋποθέσεις του άρθρου 202B(4) του Νόμου.

72. Ενόψει των πιο πάνω, παρατηρείται ότι η προσπάθεια του κου [REDACTED] δια μέσου της ΣΕΔ [REDACTED] ήταν να υποβαθμίσει τη σημασία των δεδομένων που ο ίδιος επέλεξε να παρουσιάσει μέσω της Έκθεσης [REDACTED]. Η εν λόγω προσπάθεια, δεν ανήκει στα πλαίσια κατάρτισης μιας εμπειρογνωμοσύνης που σκοπό έχει να διαφωτίσει το Δικαστήριο ως προς τα ευρήματα που παρουσιάζει και δη στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας όπου ο εμπειρογνώμονας που την καταρτίζει έχει σωρεία καθηκόντων που θεσπίζει ο Νόμος τόσο σε σχέση με το περιεχόμενο της όσο και με την ανεξαρτησία και καλή πίστη αυτής, ζητήματα στα οποία στρέφομαι πιο κάτω.

(iii) Άλλοι λόγοι τους οποίους επικαλείται για την κατάληξη του ότι υπάρχει εύλογη προοπτική οι Εταιρείες να επιβιώσουν ως δρώσες οικονομικές μονάδες

73. κος [REDACTED] αναφέρει ότι:

« [...] πιστεύω ότι και οι δύο Εταιρείες έχουν εύλογη προοπτική επιβίωσης, που κατά τη γνώμη μου βασίζεται στη βελτίωση των συνθηκών της αγοράς εντός της κυπριακής τουριστικής αγοράς μετά την πανδημία, την επιτυχία του προγράμματος της κυβέρνησης για εμβολιασμό του πληθυσμού, την επαναλειτουργία της οικονομίας που είναι ήδη σε εξέλιξη, την αυξημένη οικονομική δραστηριότητα και τον τουρισμό στις περιοχές της Λάρνακας και της Αμμοχώστου. Οι Εταιρείες λειτουργούν σε ένα καλό εμπορικό τομέα και έχουν προσωπικό, όπως ο κος [REDACTED] με εμπειρία δεκαετιών στον τομέα αυτό.»⁴

74. Ο κος [REDACTED] παραπονείται, μεταξύ άλλων, ότι ενώ ο κος [REDACTED] εκφράζει την πιο πάνω θέση δεν παρέχει στοιχεία βελτίωσης των συνθηκών εντός της κυπριακής τουριστικής αγοράς, λεπτομέρειες αναφορικά με το εμβολιαστικό πρόγραμμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν εξηγεί σε τί έγκειται η «επαναλειτουργία τα οικονομίας που είναι ήδη σε εξέλιξη» και με βάση ποια δεδομένα και στοιχεία οδηγείται στο συμπέρασμα αυτό, δεν παρέχει στοιχεία αύξησης του τουρισμού ειδικότερα στις περιοχές Λάρνακας και Αμμοχώστου και

⁴ Βλ. παρ. 3.61, σελ. 25 της Έκθεσης [REDACTED]

πώς αυτό δυνατό να επηρεάσει τις Εταιρείες, ή αν τις επηρέασε θετικά, σε ποια έκταση έγινε αυτό. Παραπονείται επίσης ότι ο κος ██████████ δεν εξηγεί ακριβώς πώς το όποιο νέο διοικητικό συμβούλιο, με ποιες αποφάσεις, σε ποιους τομείς και με ποιον τρόπο θα μπορεί να διαχειριστεί τις Εταιρείες καλύτερα από ότι τα υφιστάμενα διοικητικά συμβούλια. Παρατηρεί ότι η αναφορά του κος ██████████ σε βελτίωση των συνθηκών της αγοράς «μετά την πανδημία» προϋποθέτει ότι η πανδημία ήρθε στο τέλος της, χωρίς την παρουσίαση περαιτέρω στοιχείων και δεδομένων. Παρατηρεί ότι ο κος ██████████ δεν εξηγεί πώς θα βελτιωθούν οι συνθήκες της αγοράς, με βάση ποια δεδομένα, στοιχεία ή μετρήσεις. Αναφέρει δε ότι από τη γενικότητα των θέσεων του κος ██████████ προκύπτει ότι ούτε οι προϋποθέσεις του άρθρου 202B του Νόμου πληρούνται.

75. Αντιπαραβάλλοντας την Έκθεση ██████████ με την σχετική επί του θέματος νομολογία της Ιρλανδίας, από την οποία, αντλώ καθοδήγηση, παρατηρείται ότι ορθά ο κος ██████████ παραπονείται για απουσία των αναγκαίων στοιχείων και δεδομένων και λεπτομερειών που στηρίζουν τα συμπεράσματα του κος ██████████ ως ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα στο βαθμό που οφείλει να πράξει.

76. Η πρώτη απόφαση που εντόπισα είναι η **Vantive Holdings** [2009] I EHC 384 η οποία εκδόθηκε από το Ιρλανδικό Εφετείο (High Court) ("**Vantive Holdings - High Court**"). Σε αυτή την υπόθεση, οι προβλέψεις που παρουσίασε ο εκεί εμπειρογνώμονας για τον Αιτητή (Petitioner) σε σχέση με τις εκεί υπό κρίση εταιρείες, βασίζονταν σε εκτιμήσεις των ακινήτων των εταιρειών οι οποίες χρονολογούνταν 7 μηνών. Προσφέρθηκαν επίσης λεπτομέρειες αναφορικά με ένα προτεινόμενο σχέδιο διακανονισμού που αφορούσε (α) αποπληρωμή του χρέους σε διάφορες τράπεζες και παύση πληρωμών από τα κεφάλαια της εταιρείας – ζήτημα το οποίο όμως, όπως σημείωσε το Ιρλανδικό Δικαστήριο θα έπρεπε να γίνει αποδεκτό από τους πιστωτές και να εγκριθεί από το Δικαστήριο, (β) να γίνει διευθέτηση μεταξύ των πιστωτών του ομίλου (inter-group creditors), και (γ) να παραμείνει η διεύθυνση των διοικητικών συμβουλίων ως είχε (βλ. π.χ. παρ. 4.16 της απόφασης του Δικαστή Clarke J). Το εν λόγω προτεινόμενο σχέδιο διακανονισμού θα δημιουργούσε, σύμφωνα με τον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, σημαντικό πλεόνασμα. Ο Δικαστής Kelly J, απέρριψε τις θέσεις του εν λόγω ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα για τους πιο κάτω λόγους:

“Given current market conditions and with little or no prospect for improvement in the future, on the basis of all of the current economic indicators, this degree of optimism on the part of the independent accountant borders, if it does not actually trespass, upon the fanciful. What market is there likely to be over the next three years for the sale of sites even with planning permissions, and the sale of residential commercial and retail units? The commercial market, particularly in Dublin where most of properties are located, is grossly over subscribed. The residential sector is hardly moving at all. Indeed, I think it notable that since the business plan of last December was initiated and the ordinary creditors were paid off, courtesy of the banks, and with what is called an ‘*aggressive marketing and competitive pricing policy*’ in existence, only 39 residential units have been sold notwithstanding the enormity of the developments carried out [...] As is clear, I have the gravest reservations about the projections on which the independent accountant has relied in forming his opinion. They appear to me to be lacking in reality given the extraordinary collapse that has occurred and the lack of any indication of the revival of fortunes in the property market. The valuations in question are out of date and can hardly be described as truly independent. I am not satisfied that the petitioners have discharged the onus of proof of showing that there is a reasonable prospect of the survival of the companies.”

77. Ο Δικαστής Clarke J στην παρ.3.11 της απόφασης του ανέφερε τα εξής (ο τονισμός δικός μου):

“It is true to say that the court is not, at the time of deciding whether to appoint an examiner, addressing the details of any scheme of arrangement which might, arguably, be negotiated. Rather, the court is considering whether there is a realistic basis on which a scheme of arrangement might be put in place and whether, if such a scheme of arrangement as might realistically be considered to be possible, is put in place, the company has reasonable prospects of survival into the future. In the normal sort of examinership to which I have referred, any such scheme of arrangement may involve the writing off of debt (which has, of course, to be seen in the context of the fact that a liquidation of the company - which is normally the only alternative - will probably lead to the writing off of the same, or a greater amount of debt, in any event), together with, in many cases, the injection of new capital. Any shortfall in the net assets of the company is normally proposed to be addressed in that way. On that basis, the court can form a reasonable estimate of whether the combination of debt write off and capital injection that might be anticipated would be sufficient to solve the problem. Likewise, the court will normally want to be satisfied that, providing that any such net deficiency in the company's assets can be met, what remains of the undertaking of the company, as of the date of the implementation of a possible scheme of arrangement, is such as will have reasonable prospects of survival into the future from that date.”

78. Στην παρ. 3.16 της απόφασης του, ο Δικαστής Clarke J αναφέρει ότι:

“3.16 In all those circumstances, I am satisfied that, on the facts of this case, what needs to be assessed is whether any relevant company would, on emerging from the protection of an agreed partial interest moratorium period, and in the light of the circumstances that might reasonably be expected to then prevail, have a reasonable prospect of survival on a going concern basis. That is the test which I propose to apply.”

79. Η δεύτερη απόφαση είναι η Vantive Holdings [2009] IESC 69. Σε αυτή την υπόθεση, οι αιτητές στην Vantive Holdings – High Court, εφεσίβαλαν την απόφαση του Εφετείου στο Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας (Supreme Court), το οποίο, απορρίπτοντας την έφεση (υπό Murray CJ), ανέφερε ότι (ο τονισμός δικός μου):

“Mere assertions on behalf of a petitioner that a company has a reasonable prospect of survival as a going concern cannot be given significant weight unless it is supported by an objective appraisal of the circumstances of the company concerned and an objective rationale as to the manner in which the company can be reasonably expected to overcome the insolvency in which it finds itself and survive as a going concern.

[...]

It is to be noted that the accountant expresses no view about the reasonableness of the projections .... Or about the assumptions about which they are based. He restricts himself to saying that he has discussed these matters with the management of the companies. Consequently, the court does not have the benefit of any opinion from the accountant bearing on the viability of the projections ... The opinion of the independent accountant is explicitly based on a number of assumptions, which are not verified by evidence. The accountant himself refrains from expressing any opinion about them. Those, such as valuers, who have made assumptions have not given evidence; nor have their reports been put in evidence. The report of the independent accountants is not based on evidence. Thus it cannot be of any value in assisting the court to determine whether the companies have a reasonable prospect of survival.”

80. Η τρίτη απόφαση είναι η Re Fergus Haynes Development Ltd [2008] I EHC 327 η οποία αποφασίστηκε με βάση τις (τότε) πανομοιότυπες πρόνοιες του Ιρλανδικού Companies Act του 1990 και αναφέρθηκαν τα εξής (ο τονισμός δικός μου):

“[...] I am not satisfied that the Company, or any part of its undertaking, can survive as a going concern. The absence of evidence to suggest that (a) an investor could be found who would enable the Company to recommence the development of the Stracomer development, fresh investment being necessary given that BOI and BOSI will not continue to fund it or (b) suppliers would support the Company in the future or (c) a scheme of arrangement could be achieved, given the attitude of BOSI and BOI, the level of indebtedness of the Company to its secured creditors and the fact that the unsecured creditors would have little, if anything, to gain, precludes such a conclusion.

Such evidence as there is does not facilitate an objective appraisal of the prospects of the Company, or the Stracomer development, surviving as a going concern, on the basis of which one could be satisfied that there is a reasonable prospect of that outcome. The absence of any objective evidence to support the difference in total deficit situation on a winding up basis and on a going concern basis is particularly significant. There are two elements in the difference [...] an uplift in fixed assets [...] and an uplift in work in progress, which relates solely to the Stracomer development [...] The figures are based on directors estimates without any independent assessment or verification by appropriate independent professionals. In these circumstances it is difficult to view the case advanced by the petitioner as other than a bald assertion, which is not sufficient to satisfy the test in section 2(2).”

81. Η τέταρτη απόφαση είναι η Re Cavan Crystal Glass Ltd [1998] 3 IR 570, 591 (HC) όπου αναφέρθηκε ότι:

«[...] whilst the purpose of the Act is the protection of the company, and, as a result, its shareholders, employees and creditors, the court must also not lose sight of the abridgement that the giving of protection affects the rights of creditors [...] the onus clearly rests on those presenting the Petition to establish that there is, at least, an identifiable possibility that the company will survive as a going concern if an Examiner is appointed. A mere bold assertion that such a possibility exists is insufficient.»

82. Στην πιο πάνω υπόθεση το Ιρλανδικό Εφετείο υιοθέτησε την προγενέστερη απόφαση του Δικαστή Keane J στην υπόθεση **Re Butlers Engineering Ltd** (μη δημοσιευμένη, 1^η Μαρτίου 1998) όπου αποφασίστηκε ότι (ο τονισμός δικός μου):

“a petitioner who undertakes the onus, however modest, of satisfying the Court that there is an identifiable possibility of the survival of the company or at least a part of its undertaking as a going concern must present the Court with at least some reliable evidence as to the state of the company’s finances.”

83. Το Ιρλανδικό Εφετείο συνέχισε στην **Cavan**:

“the audited accounts to the year ended 13st August 1997 are heaving qualified. The auditors in their opinion on those accounts say that because of the possible effect of the limitation in evidence available to them, they are a true and fair view of the state of the Company’s affairs at the 31st August 1997 and of its loss for the year then ended. Accordingly, I must approach those accounts with a degree of circumspection.”

84. Ακολούθως παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους με βάση τα εκεί στοιχεία δεν μπορούσε να βασιστεί με ασφάλεια στην εμπειρογνωμοσύνη και σχολίασε ότι: *“patently over optimistic hopes no matter how frequently expressed or attractively packaged, do not amount to the demonstration of an identifiable possibility of survival.”*

85. Τα πιο πάνω αποσπάσματα από τις πιο πάνω Ιρλανδικές αποφάσεις αποκαλύπτουν την λεπτομέρεια και αντικειμενικότητα με την οποία αναμένεται ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας να παραθέτει τους λόγους που οδηγούν στα συμπεράσματα του στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας.

86. Συνάγεται ότι το επίπεδο απόδειξης σε «εύλογη προοπτική επιβίωσης ως δρώσα οικονομική ομάδα» δεν συνεπάγεται με απλή διατύπωση της όποιας πεποίθησης, απογυμνωμένης από ουσιαστικές και ευλόγως και αντικειμενικά αξιόπιστες παραμέτρους, που οδηγούν στην πεποίθηση αυτή όπως σε κάθε άλλη περίπτωση παρουσίασης μιας εμπειρογνωμοσύνης για δικανικούς σκοπούς. Αντίθετα, ο Αιτητής που φέρει το βάρος απόδειξης οφείλει να παρουσιάσει αξιόπιστη μαρτυρία (“reliable evidence” – βλ. **Cavan** πιο πάνω) προς υποστήριξη της διατύπωσης αυτού του συμπεράσματος του.

87. Όπως και στις πιο πάνω Ιρλανδικές υποθέσεις, έτσι και στην υπό εξέταση περίπτωση, δεν υπάρχει τέτοια μαρτυρία. Προς τούτο συγκλίνω με τις θέσεις των Καθ' ων η Αίτηση. Ο κος [REDACTED], στην παρ. 3.63 και 3.64, σελ. 26, λέει ότι:

«3.63 προτείνεται επίσης, σε περίπτωση διορισμού εξεταστή στις Εταιρείες, να διενεργηθεί ανοικτή επενδυτική διαδικασία προκειμένου να συγκεντρωθεί κατάλληλη χρηματοδότηση που απαιτείται για τη διαμόρφωση ενός σχεδίου διακανονισμού. Αυτή η εξωτερική

επένδυση μαζί με τις ταμειακές ροές που θα δημιουργηθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου προστασίας των Εταιρειών, πιστεύω, θα οδηγήσει σε ικανοποιητική αποπληρωμή σε όλα τα παλιά υπόλοιπα πιστωτών των Εταιρειών και είναι πιθανό να εξασφαλίσει την απασχόληση των περισσότερων, αν όχι όλων των σημερινών εργαζόμενων. Είμαι της άποψης ότι μετά την πανδημία θα πρέπει να είναι σε θέση να αναπτύξουν την επιχείρησή τους και να αυξήσουν την τοπική απασχόληση.

3.64 Επίσης τα προβλήματα στην εταιρική διακυβέρνηση που προκαλούνται από τους διαφωνούντες διευθυντές και μετόχους των Εταιρειών μπορούν να αντιμετωπιστούν και να επιλυθούν στα πλαίσια της διαδικασίας Διορισμού Εξεταστή, καθώς και οι αλλαγές στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου είναι σύνηθες φαινόμενο όταν επέρχεται νέα επένδυση σε μια εταιρεία υπό εξέταση. Βασικός ρόλος του Εξεταστή είναι να κάνει οποιοσδήποτε συστάσεις κρίνει κατάλληλες σχετικά με τη διοίκηση και τη διαχείριση των Εταιρειών. Αυτό θα βελτιώσει την παρακολούθηση των οικονομικών τους, συμπεριλαμβανομένης και της διαθεσιμότητας επιλογών αναχρηματοδότησης για την αντιμετώπιση των πολλών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι Εταιρείες.»

88. Και στη σελ. 35, αναφέρει ότι «ένα σχέδιο διακανονισμού τις Εταιρείες είναι πιθανό να περιλαμβάνει τα ακόλουθα: μερική απομείωση των υφιστάμενων πιστωτών στον ισολογισμό, εξασφάλιση επενδύσεων ή/και δημιουργία πλεονάσματος μετρητών κατά τη διάρκεια της περιόδου προστασίας το οποίο θα παρέχει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για καταβολή μερισμάτων στους πιστωτές, δημιουργία λειτουργικών και αποτελεσματικών διοικητικών συμβουλίων για τις εταιρείες».

89. Παρά τις πιο πάνω δηλώσεις του, δεν εξειδικεύει ποιες είναι οι πιθανές πηγές χρηματοδότησης που «απαιτούνται» για τη διαμόρφωση ενός σχεδίου διακανονισμού, σε τί συνίσταται η «εξωτερική» επένδυση, πώς θα διενεργηθεί «εξωτερική» επένδυση εφόσον δεν πρόκειται για ιδιωτικές και όχι δημόσιες εταιρείες, από πού θα προκύψουν οι «ταμειακές ροές» και σε ποια έκταση και με ποιες πιθανότητες, πότε ξεκινά η περίοδος που αναφέρει ως «μετά την πανδημία», και με ποιους τρόπους οι Εταιρείες θα «πρέπει να είναι σε θέση να αναπτύξουν την επιχείρησή τους» αλλά και να «αυξήσουν την τοπική απασχόληση», σε τόσο σύντομο μάλιστα χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι Εταιρείες δύνανται να τελούν υπό την προστασία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 202Η(1) ή 202ΙΘ (3) και (4) του Νόμου. Ούτε επεξηγεί γιατί θα πρέπει να θεωρείται ότι η πανδημία έληξε και τους λόγους που εκλαμβάνει τη θέση αυτή ως γεγονός. Ούτε παραθέτει συγκεκριμένους υπολογισμούς ή απτά στοιχεία προς υποστήριξη της θέσης του ότι αναμένεται να «υπάρξει απομείωση των υφιστάμενων πιστωτών στον ισολογισμό» ή απόκτηση πρόσβασης σε μετρητά με σκοπό τη δημιουργία «πλεονάσματος μετρητών».

90. Μάλιστα, παρά το ύψος των εσόδων της ██████████ που ο ίδιος παρουσίασε μέσω του πίνακα 4(α), σελ.20 της Έκθεσης ██████████ δεν επεξήγησε με επάρκεια και συγκεκριμένα στοιχεία τους λόγους για τους οποίους η ██████████ δεν μπόρεσε να αποπληρώσει το ποσό των €70.872,54, το οποίο κατέστη «άμεσα πληρωτέο» (βλ. παρ. 3.38, σελ. 19) προς την ██████████ Λτδ, ως αποτέλεσμα των πιστωτικών διευκολύνσεων που έλαβε, με αποτέλεσμα η εν λόγω τράπεζα, επιπλέον, να αποστείλει και ειδοποίηση (Τύπου Θ) σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

91. Επιπρόσθετα, στη σελ.32 της Έκθεσης ██████████ αναφέρει ότι:

«8.1 (π)ιστεύω ότι οι Εταιρείες μπορούν να δραστηριοποιούνται με πλεόνασμα τους επόμενους 12 μήνες, κυρίως με βάση τη βελτίωση των συνθηκών της αγοράς στην κυπριακή τουριστική βιομηχανία. Οι συναλλαγές των Εταιρειών για τους επόμενους 12 μήνες θα εξαρτηθούν από τη δομή τυχόν αναδιάρθρωσης του χρέους τους και με την ██████████ να λαμβάνει αυξημένα λειτουργικά έξοδα / μισθώματα από την ██████████ όσον αφορά τη χρήση των εγκαταστάσεων της και της γραμμής διανομής της.

8.2 Με βάση τις πληροφορίες που πήρα, ήμουν σε θέση να προσαρμόσω 12μηνες προβλέψεις ταμειακών ροών που μου δόθηκαν που δείχνουν ότι οι Εταιρείες έχουν εύλογη προοπτική επιβίωσης μετά την έγκριση ενός σχεδίου διακανονισμού από τους πιστωτές της ██████████. Γνωρίζω ότι σε περίπτωση που οποιοσδήποτε Εξεταστής διοριστεί στις Εταιρείες διαπιστώσεις ότι δεν έχουν εύλογη προοπτική επιβίωσης, τότε ο διορισμένος Εξεταστής υποχρεούται να επανέλθει στο Δικαστήριο και να ζητήσει την άρση της προστασίας των Εταιρειών.»

92. Από το πιο πάνω απόσπασμα προκύπτει ότι η θέση του για δραστηριοποίηση των Εταιρειών «με πλεόνασμα τους επόμενους 12 μήνες» λαμβάνουν ως δεδομένο την βελτίωση της αγοράς στην κυπριακή τουριστική βιομηχανία, την αναδιάρθρωση του χρέους των Εταιρειών και, σε σχέση με την ██████████, τη λήψη μισθωμάτων από την ██████████. Δεν παρέχει όμως στοιχεία σε σχέση με τις πιο πάνω παραμέτρους που ο ίδιος θέτει ως προϋπόθεση για την δημιουργία πλεονάσματος.

93. Ως εκ των πιο πάνω, δεν δύναται εύλογα να θεωρηθεί ότι ο Αιτητής παρουσίασε τέτοια στοιχεία και μαρτυρία που να ικανοποιεί το Δικαστήριο, όπως το έθεσε ο Δικαστής Clarke J στην **Vantive Holdings – High Court** ότι υπάρχει μια ρεαλιστική βάση επί της οποίας ένα σχέδιο διακανονισμού θα μπορούσε να θεσπιστεί. Ούτε και υπάρχουν στοιχεία με βάση τα οποία θα ήταν εφικτό να υπολογιστεί το κατά πόσο ο τυχόν συνδυασμός διαγραφής χρέους και νέας χρηματοδότησης θα ήταν επαρκής για να λύσει στο πρόβλημα (βλ. παρ. 77 πιο πάνω).

94. Περαιτέρω, δεν επεξηγεί με πιο τρόπο ο εξεταστής θα μπορούσε να «προκαλέσει την ανασύσταση» των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών και με ποια κριτήρια, δεδομένων, ακριβώς, των έντονων αντιπαραθέσεων μεταξύ των μελών των διοικητικών συμβουλίου. Η δε απλή αναφορά του αυτή, ως διατυπώνεται με τη γενικότητα που διατυπώνεται, αφήνοντας να νοηθεί ότι με το διορισμό του ο Εξεταστής θα έχει την εξουσία να προχωρήσει με την αφαίρεση υφιστάμενων μελών των διοικητικών συμβουλίων μπορεί εύλογα να χαρακτηριστεί ως νομικά αβάσιμη.
95. Και όλα αυτά, παρά την επιτακτική πρόνοια του άρθρου 202B(θ) του Νόμου ότι θα πρέπει να εκφέρει τη γνώμη του κατά πόσο τα γεγονότα που αποκαλύπτονται δικαιολογούν περαιτέρω διερεύνηση, έχοντας υπόψη τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 311 του Νόμου.
96. Περαιτέρω, όπως και στην *Vantive Hodlings – Supreme Court*, ο κος [REDACTED] δεν εκφέρει άποψη αναφορικά με το εύλογο των προβλέψεων του ή τις υποθέσεις στις οποίες βασίζεται. Περιορίζεται στο να αναφέρει ότι τα υπό εξέταση ζητήματα τα συζήτησε μόνο με έναν από τους διευθυντές των Εταιρειών (τον κος [REDACTED]) και με τον Αιτητή (μέτοχο) και ότι βασίστηκε σε μη ελεγμένες καταστάσεις. Συναφώς, το Δικαστήριο δεν έχει ενώπιον του οποιαδήποτε ανεξάρτητη γνώμη αναφορικά με τη βιωσιμότητα των προβλέψεων, οι οποίες και δεν υποστηρίζονται από μαρτυρία. Αντίθετα, το θεμέλιο τους ανατρέπεται σύμφωνα με τα όσα έχουν παρατεθεί στις παραγράφους 61-72 πιο πάνω.
97. Σε συνάρτηση με την αμέσως πιο πάνω διαπίστωση, η θέση του κος [REDACTED] περί της «εμπειρίας δεκαετιών» του κος [REDACTED], στον τομέα αυτό, προεξοφλεί τη συνέχιση, αν όχι την ενίσχυση, της εμπλοκής του ακόμα και μετά τον αιτούμενο διορισμό του εξεταστή αφού αποτελεί, για τον ίδιο, άρρηκτο στοιχείο της υγιούς συνέχισης της επιχείρησης των Εταιρειών. Και αυτό παρά το ότι ο ίδιος σε διάφορα σημεία της Έκθεσης [REDACTED] εντοπίζει ότι οι τριβές μεταξύ των μελών των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών (περιλαμβανομένου δηλαδή και του κος [REDACTED]) οδήγησαν στη δεινή οικονομική κατάσταση ως έχει σήμερα και ο λόγος που λέει ότι πρέπει να διοριστεί Εξεταστής είναι η «ανασύσταση» των διοικητικών συμβουλίων. Δηλαδή, ο κος [REDACTED] εκλαμβάνει ως δεδομένο ότι ο

κος [REDACTED] θα πρέπει να παραμείνει εντός του οποιοδήποτε νέου διοικητικού συμβουλίου και ότι αυτό είναι προς το συμφέρον των Εταιρειών, γιατί, έτσι του είπε ο ίδιος. Παρατηρείται για άλλη μια φορά παντελής απουσία ανεξάρτητης διερεύνησης των στοιχείων και δεδομένων που του παρουσίασαν οι κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED]

98. Και σε αυτό το σημείο κρίνω σκόπιμο να υπεισέλθω σε ορισμένα από τα ζητήματα τα οποία θέτουν οι Καθ' ων η Αίτηση προς υποστήριξη της θέσης τους ότι η Έκθεση [REDACTED] δεν πληροί το κριτήριο της ανεξαρτησίας. Θα συμφωνήσω.

99. Σχετικά είναι τα όσα έχω παραθέσει στις παραγράφους 97 και 98 αμέσως πιο πάνω. Το γεγονός ετοιμασίας έκθεσης του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα στα πλαίσια αιτήματος για διορισμό εξεταστή με βάση στοιχεία που παρέδωσε μόνο ένα πρόσωπο, αποτέλεσε μέρος των λόγων απόρριψης του σχετικού αιτήματος για διορισμό εξεταστή στην εταιρική αίτηση Αναφορικά με την Εταιρεία [REDACTED] Ltd, Αρ. Γενικής Αίτησης 191/17, Απόφαση Ημερ. 7.12.17. Το ζήτημα αυτό έχει απασχολήσει το Δικαστήριο εκτενώς και στις παραγράφους 50 – 59 πιο πάνω.

100. Στην υπό εξέταση περίπτωση, η ανάγκη να διαβουλευτεί με όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα προτού υποβληθεί η Έκθεση [REDACTED] καθίστατο ακόμα πιο επιτακτική. Τα στοιχεία και γεγονότα που ο ίδιος παρέθεσε και αφορούν στις έντονες αντιπαραθέσεις (δικαστικές και προσωπικές) μεταξύ των μελών των διοικητικών συμβουλίων θα έπρεπε να τον οδηγήσουν, ως (α) εμπειρογνώμονα και (β) ανεξάρτητο, να διερευνήσει τα ζητήματα τα οποία του έθεσε ο κος [REDACTED], κατ' ελάχιστον, με τα διοικητικά συμβούλια των Εταιρειών και να αναφέρει στο περιεχόμενο της Έκθεσης [REDACTED] τις όποιες διαφωνίες τους και τους λόγους αυτών – εάν έκρινε ότι θα εξακολουθούσε να εισηγείται το διορισμό εξεταστή. Είχε δηλαδή κάθε λόγο να μην πράξει ακριβώς αυτό που έπραξε: να βασιστεί στα όσα του είπε ο ένας εκ των διευθυντών, να βασιστεί σε μη ελεγμένες καταστάσεις και να εισηγηθεί, μάλιστα, απαραίτητως την εμπλοκή του σε οποιοδήποτε νέο διοικητικό συμβούλιο των Εταιρειών, και να επικαλείται μάλιστα την εμπλοκή του αυτή ως λόγο που οι Εταιρείες θα μπορούσαν να επιβιώσουν ως δρώσες οικονομικές μονάδες, χωρίς την ελάχιστη ανεξάρτητη

διερεύνηση των πιο πάνω θεμάτων. Η εμπλοκή ή μη της λογίστριας των Εταιρειών δεν αλλοιώνει την κατάσταση καθότι ούτε μαρτυρία υπάρχει εκ μέρους της ενώπιον του Δικαστηρίου ούτε ο κος [REDACTED] εξειδικεύει τα επακριβή σημεία και την έκταση της εμπλοκής της.

101. Αντί κατόπιν της υποβολής της Ένστασης να δει το όλο ζήτημα πιο αντικειμενικά, καταχώρησε, κατόπιν άδειας, τη ΣΕΔ [REDACTED], όπου και παρατηρείται μια, ουσιαστικά, προσπάθεια να αιτιολογήσει τις αρχικές του θέσεις, αποδυναμώνοντας όμως περαιτέρω τις θέσεις του κος [REDACTED], επί της Έκθεσης [REDACTED], για τους λόγους που παρέθεσα στις παραγράφους 68 – 72 πιο πάνω.

102. Η παντελής απουσία ανεξάρτητης διερεύνησης εκ μέρους του κος [REDACTED] ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι Καθ' ων η Αίτηση αμφισβητούν έντονα ακόμα και το γεγονός ότι υπάρχει πρόβλημα σε επίπεδο λήψης αποφάσεων στα διοικητικά συμβούλια των Εταιρειών. Ειδικότερα, αποτελεί τη θέση τους ότι ο Αιτητής δεν παρουσιάζει καμιά μαρτυρία προς υποστήριξη της πιο πάνω θέσης του ότι δεν μπορούν να λαμβάνονται αποφάσεις σε επίπεδο διοικητικών συμβουλίων και ισχυρίζονται ότι κανένα τέτοιο ζήτημα υπάρχει. Προς υποστήριξη της θέσης τους αυτής, ο κος [REDACTED] επισυνάπτει στην ΣΕΔ [REDACTED] δύο επιστολές (Τεκμήριο 13) από τις οποίες προκύπτει ότι οι διευθυντές κ.κ. [REDACTED] και [REDACTED] με επιστολή τους προς τον Προσωρινό Εξεταστή ημερ. 19.7.2021, δηλώνουν ότι ουδέν πρόβλημα υπάρχει στη λήψη αποφάσεων του ΔΣ των Εταιρειών όταν δεόντως καλούνται συνεδρίες και ότι οι Εταιρείες μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με κάθε ζήτημα. Οι Καθ' ων η Αίτηση συνεχίζουν και λένε ότι ο κος [REDACTED] κλήθηκε μάλιστα να παραστεί σε συνεδρία της [REDACTED] που συγκλήθηκε από τον κο [REDACTED] και έλαβε χώρα στις 6.9.2021, με σκοπό τη συζήτηση των οικονομικών ζητημάτων της εταιρείας. Επισυνάπτουν δε την απόφαση ως τεκμήριο 15 στην οποία αναφέρεται ότι υπήρχε η απαραίτητη απαρτία για να προχωρήσει η συνεδρία. Παρά το ότι δόθηκε η ευκαιρία στον Αιτητή να απαντήσει στις πιο πάνω θέσεις, μέσω της ΣΕΔ [REDACTED] ο τελευταίος περιορίστηκε στο να αναφέρει ότι κατά την πιο πάνω συνεδρία δεν παρουσιάστηκε γιατί, όπως είχε ενημερώσει και τον κο [REDACTED] ο λογιστής του απουσίαζε στο εξωτερικό.

103. Χωρίς να αποφαίνομαι επί του θέματος, δηλαδή, κατά πόσο υπάρχει πράγματι ζήτημα στη λήψη αποφάσεων των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών, αυτό που προκύπτει είναι ότι υπάρχει έντονη αμφισβήτηση για το ζήτημα αυτό. Όμως, ο κος [REDACTED] εξέλαβε ως δεδομένη τη θέση που του παρουσιάστηκε από τον Αιτητή και/ή τον κο [REDACTED] ότι υφίσταται αδιέξοδο στα πλαίσια λήψης αποφάσεων σε επίπεδο διοικητικών συμβουλίων. Όπως όμως φαίνεται, για παράδειγμα, σε σχέση με την [REDACTED] από το Τεκμήριο 14 επί της ΕΔ [REDACTED] καθώς και τις σχετικές αναφορές του τελευταίου, απόφαση του διοικητικού της συμβουλίου έχει ληφθεί δεόντως και πολύ πρόσφατα. Το ζήτημα αυτό, η δυνατότητα δηλαδή λήψης αποφάσεων σε επίπεδο διοικητικών συμβουλίων, δεν έχει απαντηθεί από τον κο [REDACTED] στα πλαίσια της ΣΕΔ [REDACTED] ο οποίος, όπως προανέφερα, περιορίστηκε στο να αναφέρει ότι ο λόγος που δεν παρουσιάστηκε κατά την συγκληθείσα συνεδρία είναι ότι έλειπε ο λογιστής του. Εύλογα επομένως μπορεί να λεχθεί ότι εάν ο κος [REDACTED] διερευνούσε το ζήτημα αυτό με άλλα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ενδεχομένως να διατηρούσε αμφιβολίες για το κατά πόσο πράγματι υφίσταται αδιέξοδο σε επίπεδο διοικητικού συμβουλίου των Εταιρειών. Ο κος [REDACTED] παρουσίασε την εκδοχή μόνο του Αιτητή και του πατέρα του, η οποία και αποτέλεσε τον «κύριο λόγο» για την οικονομική κατάσταση των Εταιρειών την οποία περιέγραψε (βλ. παρ. 3.56, σελ. 24 της Έκθεσης [REDACTED]) βάσει της οποίας και εισηγήθηκε το διορισμό εξεταστή. Εν ολίγοις, εάν λάμβανε τις απόψεις των άλλων μελών των διοικητικών συμβουλίων ενδεχομένως να έφτανε και στο συμπέρασμα ότι κανένα πρόβλημα υπάρχει για τη λήψη αποφάσεων σε επίπεδο διοικητικών συμβουλίων και άρα ότι δεν θα εισηγείτο το διορισμό εξεταστή στις Εταιρείες - ή αν δεν έφτανε στο συμπέρασμα αυτό και εξακολουθούσε να συμφωνεί με τη θέση του Αιτητή, θα έπρεπε να το θέσει στην Έκθεση [REDACTED] με καθαρότητα και σαφήνεια.

104. Ένα άλλο στοιχείο που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι το γεγονός ότι ο κος [REDACTED], ο οποίος, υπενθυμίζω, είναι ο μόνος διευθυντής των Εταιρειών από τον οποίο ο κος [REDACTED] έλαβε πληροφόρηση για όλα τα ζητήματα που κατέγραψε στην Έκθεση [REDACTED], είναι και χρεώστης της [REDACTED]. Το γεγονός αυτό αναδύθηκε για πρώτη φορά μέσω της ΕΔ [REDACTED] στα πλαίσια της Ένστασης (βλ. παρ. 25 της ΕΔ [REDACTED]). Ο κος [REDACTED] με την ΣΕΔ [REDACTED], σε απάντηση, αναφέρει ότι όλα τα σχετικά στοιχεία είχαν

παραχωρηθεί στον κο [REDACTED], πριν την ετοιμασία της έκθεσης του. Είναι άξιο απορίας πώς ένας εμπειρογνώμονας επιλέγει να βασισθεί στις απόψεις ενός και μόνο διευθυντή και να προτείνει ένα τόσο δραστικό μέτρο όπως ο διορισμός εξεταστή σε δύο εταιρείες, παρά τη γνώση του αναφορικά με τις έντονες αντιπαραθέσεις μεταξύ του εν λόγω διευθυντή και των υπόλοιπων μελών των διοικητικών συμβουλίων των Εταιρειών και παρά τη γνώση του ότι ο εν λόγω διευθυντής, πέραν από διευθυντής των Εταιρειών, είναι **και** χρεώστης της μίας εκ των Εταιρειών. Είναι άξιο απορίας πώς ένας τέτοιος εμπειρογνώμονας δεν εντόπισε την ελάχιστη σύγκρουση συμφέροντος ώστε, τουλάχιστον, να το αναφέρει το γεγονός αυτό πλαίσια της έκθεσης του δεδομένης της θέσης του ότι ο κο [REDACTED] αποτέλεσε βασική πηγή των πληροφοριών που έλαβε για σκοπούς καταρτισμού της. Κατά τη κρίση του Δικαστηρίου, το πιο πάνω γεγονός από μόνο του πλήττει την ανεξαρτησία της Έκθεσης [REDACTED] και, επιπλέον, αποτελεί μη αποκάλυψη ουσιωδών ζητημάτων επί του περιεχομένου της Έκθεσης [REDACTED] η οποία διέπεται από το καθήκον ύψιστης καλής πίστεως εκ μέρους τόσο του αιτητή όσο και του εμπειρογνώμονα που καταρτίζει την έκθεση προς υποστήριξη της αίτησης για διορισμό εξεταστή (βλ. σχετικά παρ. 111 – 114 πιο κάτω).

105. Τα πιο πάνω όμως μπορούν να λεχθούν, όχι μόνο στο πλαίσιο της πιο πάνω Ιρλανδικής νομολογίας που ερμηνεύει τις αντίστοιχες Ιρλανδικές διατάξεις, αλλά και ως μέρος του ευρύτερου καθήκοντος όποιου εμπειρογνώμονα αποστρέφεται στο Δικαστήριο. Σχετικά είναι τα όσα καταγράφονται στο σύγγραμμα **Ηλιάδη & Σάντη, «Το Δίκαιο της Απόδειξης», Β' Έκδοση, Λευκωσία, Hippasus Publishing, 2016**, στις σελ. 580 – 582 τα οποία υιοθετώ αυτούσια με σκοπό να καταδειχθεί το εύρος των καθηκόντων του κο [REDACTED], ως εμπειρογνώμονα:

«Ρόλος του Πραγματογνώμονα.

(α) Καθήκοντα Και Υποχρεώσεις Πραγματογνομόνων

Το καθήκον των πραγματογνομόνων έναντι του Δικαστηρίου κατά τη μαρτυρία τους έγκειται στην αιτιολογημένη, αντικειμενική και αμερόληπτη παρουσίαση των αναγκαίων επιστημονικών κριτηρίων ώστε να δώσουν τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να κρίνει ευρέως την ακρίβεια των επίδικων συμπερασμάτων τους και να διαμορφώσει συναφώς τη δική του ανεξάρτητη άποψη δια της εφαρμογής των κριτηρίων αυτών στα γεγονότα της υπόθεσης (*Παναγρίτη v. Χαράλαμπος* (2012) 1(A) AAD 439, *Σαρρής v. Καλλεγίας και Άλλων* (2011) 1(B) AAD 958, *Cybarco Ltd v. Kouascik* (2001) 1(Γ) AAD 2013, *Πιτάλης και Άλλων v. Ianira Enterprises Ltd και άλλων* (1997) 1(B) AAD 814, *Philippou v. Odysseos* (1989) 1 CLR 1). Το καθήκον αυτό έχει προτεραιότητα έναντι των όποιων υποχρεώσεων

του πραγματογνώμονα προς τον πελάτη (*Inman v. Abbot and Haliburton (2015) 2 SCR 182, Stanton v. Callaghan (1998) 3 All ER 961*) [...] Η μαρτυρία των πραγματογνώμωνων, ιδίως στις μέρες μας όπου οι επιστήμες κάθε μορφής αναπτύσσονται ραγδαίως και γίνονται όλο και πιο εξειδικευμένες, ενδείκνυται όπως παρατίθεται με σαφήνεια και λεπτομέρεια, σε καταληπτή γλώσσα και (στο μέτρο του πρακτικώς δυνατού), χωρίς περίπλοκους και δυσνόητους επαγγελματικούς και τεχνικούς όρους (*R v. Reed (2009) EWCA Crim 2698*), για να μπορεί να γίνεται κατανοητή και αντιληπτή από το Δικαστήριο και τους δικηγόρους (*Μιχαήλ v. Κυριάκου (2004) 1(Γ) ΑΑΔ 1825, Syncon Ltd v. Σπύρου (2002) 1(B) ΑΑΔ 1314*) και να ερμηνεύεται σωστά (*Sand Others v. R (2012) EWCA Crim 1433*), δίχως πιθανότητα σύγχυσης ή παραπλάνησης [...] Στην *R v. Harris (2006) 1 Cr App R 55*, τονίστηκε σχετικώς και εν είδει καθοδήγησης επί του θέματος, ότι:

- (i) Η πραγματογνωμοσύνη που παρουσιάζεται στο Δικαστήριο πρέπει να είναι το ανεξάρτητο προϊόν του πραγματογνώμονα, ανεπηρέαστο από τις ανάγκες της υπόθεσης.
- (ii) Ο πραγματογνώμονας πρέπει να παρουσιάζει στο Δικαστήριο ανεξάρτητη επικουρία με την αντικειμενική και ανεπηρέαστη γνώμη του και δεν πρέπει να αναλαμβάνει το ρόλο δικηγόρου.
- (iii) Ο πραγματογνώμονας θα πρέπει να αναφέρει τα γεγονότα και τα συμπεράσματα πάνω στα οποία βασίζει τη γνώμη του και δεν πρέπει να παραλείπει ουσιώδη γεγονότα τα οποία θα μπορούσαν να διαφοροποιήσουν τη γνώμη του.
- (iv) Ο πραγματογνώμονας θα πρέπει να διευκρινίσει αν συγκεκριμένο ερώτημα δεν εμπίπτει στη σφαίρα της πραγματογνωμοσύνης του.
- (v) Αν ο πραγματογνώμονας κρίνει ότι δεν έχει στην κατοχή του ικανοποιητικά στοιχεία ώστε να διαμορφώσει ολοκληρωμένη άποψη για αυτά που ζητούνται, θα πρέπει να το δηλώσει στην έκθεσή του (ή ακόμα και τη μαρτυρία του), με την επισήμανση ότι ένεκα τούτου η γνώμη του εν μπορεί παρά να είναι προκαταρκτική (provisional).
- (vi) Αν μετά την ανταλλαγή των εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης, ο πραγματογνώμονας μεταβάλει τη γνώμη του είναι επιτακτικό όπως κοινοποιεί τη μεταβολή (κυρίως αν αυτή αφορά σε ουσιώδη θέματα) τόσο στον αντίδικο και στο μέρος που τον καλεί, όσο και στο Δικαστήριο.»

106. Ούτε βεβαίως το έργο ενός τέτοιου εμπειρογνώμονα καθίσταται δευτερευούσης σημασίας επί τη βάση ότι ο εξεταστής που «θα» διοριστεί έχει μεγάλο εύρος εξουσιών να βοηθήσει μια εταιρεία να μην ενταχθεί σε καθεστώς εκκαθάρισης ή διάλυσης, εκεί όπου κατ' ισχυρισμό, μπορεί να διασωθεί. Ούτε και το εύρος των εν λόγω εξουσιών του εξεταστή μπορεί να επενεργήσει ως «σανίδα σωτηρίας» μιας ελλειπούς αρχικής εμπειρογνωμοσύνης στη βάση του ότι ο εξεταστής «θα» δει τα θέματα αυτά όπως εισηγείται ο κος ██████████ στις παραγράφους 6.4 σελ.30, 7.3 σελ. 31, 8.2 σελ. 32, παρ. 12.2 σελ.36 καθώς και μέσω της ΣΕΔ ██████████ στις παρ. VII και VIII. Ούτε βεβαίως και τα όσα αναφέρει τυχόν προσωρινός εξεταστής αφού διοριστεί κατόπιν μονομερούς διατάγματος (δια μέσου καταχώρησης ενόρκων δηλώσεων του εν λόγω προσωρινού εξεταστή, όπως έγινε στην παρούσα περίπτωση ή και άλλως πως) μπορούν να επενεργούν ως «διόρθωση» των όποιων ελλείψεων ή κενών στην αρχική έκθεση του εμπειρογνώμονα, καθότι, η παρούσα διαδικασία εξετάζεται με βάση το περιεχόμενο της αρχικής έκθεσης του εν λόγω εμπειρογνώμονα, εδώ της Έκθεσης ██████████, σύμφωνα με τα όσα

ορίζουν οι ξεκάθαρες και επιτακτικές πρόνοιες των άρθρων 202B(3) και (4) του Νόμου και όπως προκύπτει από τις Ιρλανδικές αυθεντίες επί του σημείου.

107. Τα πιο πάνω επισφραγίζουν και την τύχη της Αίτησης.

108. Υπό το φως των πιο πάνω, αποτελεί την κρίση του Δικαστηρίου ότι η Έκθεση [REDACTED] δεν πληροί τις προϋποθέσεις που θέτει η σχετική επί του ζητήματος νομολογία ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να εξετάσει και να προβεί σε εμπειριστατωμένα συμπεράσματα αναφορικά με κατά πόσο υφίσταται εύλογη προοπτική οι Εταιρείες να συνεχίσουν ως δρώσες οικονομικές μονάδες. Όπως και στην **Vantive Holdings – High Court**, έτσι και εδώ, οι προβλέψεις του κου [REDACTED] στερούνται ρεαλισμού και πειστικότητας και δεν δύνανται να χαρακτηριστούν ως πραγματικά ανεξάρτητες.

109. Υπό το φως όλων των πιο πάνω και εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που έχω παραθέσει στην παράγραφο 17 πιο πάνω αποτελεί την κρίση του Δικαστηρίου ότι δεν έχω ούτε δικαιοδοσία ούτε διακριτική ευχέρεια για να διατάξω το διορισμό εξεταστή στις Εταιρείες δυνάμει του Μέρους IVA. Συναφώς, δεν θα υπεισελθω στο δεύτερο στάδιο, εκεί δηλαδή που το Δικαστήριο αναλύει και συνυπολογίζει όλους τους παράγοντες που δυνατό να επιδράσουν στη διακριτική του ευχέρεια.

110. Η πιο πάνω κατάληξη μου καθιστά αχρείαστη και τη θέση των Αιτητή ότι η ένσταση που καταχωρήθηκε εκ μέρους της [REDACTED] Ltd 2 ημέρες πριν την ακροαματική δικάσιμο της Αίτησης δεν θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, εφόσον, με βάση τα πιο πάνω, η Αίτηση απορρίπτεται ανεξαρτήτως της καταχώρησης και του περιεχομένου αυτής.

VII. ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

111. Παρά την πιο πάνω κατάληξη μου, σημειώνω ότι θα απέρριπτα την Αίτηση και για έναν επιπρόσθετο λόγο: ότι δεν πληρούται το κριτήριο της καλής πίστης.

112. Το κριτήριο της καλής πίστης αποτελεί κριτήριο το οποίο εξετάζεται στα πλαίσια αιτήματος για διορισμό εξεταστή, ανεξάρτητα από τη διακριτική ευχέρεια του

Δικαστηρίου. Συναφώς, διαπίστωση περί της έλλειψης καλής πίστεως, αποτελεί ανεξάρτητο λόγο για απόρριψη του σχετικού αιτήματος. Σχετική καθοδήγηση αντλώ από την απόφαση στην υπόθεση **Wogan's (Drogheda) Ltd (No3)** 9.2.1993 (High Court, 9 February 1993) (μη δημοσιευμένη), στην οποία το ζήτημα τέθηκε ως εξής (ο τονισμός δικός μου):

“When an application is made by a company for a protection order it seems to me that the directors and all those associated with the application (including their professional advisors) are obliged to exercise the utmost good faith and that their statutory duty exists not just an ex parte application to appoint an interim examiner but also on the application itself. This is because (a) of necessity the Court must depend to a considerable extent on the truth of what is told by the company and (b) because of the potential injustice involved in the making of a protection order when the proper course is to wind up the company.

This duty involves an obligation to disclose all relevant facts material to the exercise by the Court of its discretion. A fortiori, it involves a duty not to deliberately mislead the court by false evidence. Not every breach of duty to exercise good faith will amount to an abuse of the court's processes. But when an application for a protection order is made on evidence which is known to be false this amounts to an abuse of the process. When an application is made for an improper reason, this also amounts to an abuse of the processes of the Court.”

113. Αναφορά στην πιο πάνω απόφαση γίνεται στο σύγγραμμα των **J. O'Donnell και J. Nicholas BL, “Examinerships”, 2^η έκδοση, Δουβλίνο, Lonsdale Law Publishing, 2017**, όπου αναφέρεται ότι *“as Wogans makes clear, a deliberate decision to withhold information may be regarded as an abuse of process.”* Γίνεται επίσης και στην πρωτόδικη κυπριακή υπόθεση **Αναφορικά με την Εταιρεία L.N.D. Estates Ltd** (ανωτέρω) όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα (υπό την Έντιμη Δ. Σωκράτους, ΠΕΔ (όπως ήταν τότε): *«Η ανάγκη και το καθήκον του Αιτητή να ενεργεί με καλή πίστη και να προβαίνει σε πλήρη αποκάλυψη όλων των αναγκαίων και ουσιωδών στοιχείων ενυπάρχει όχι μόνο κατά το μονομερές στάδιο αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας»* και αφού παρέθεσε τις ελλείψεις που παρουσιάζονταν στην έκθεση του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα καθώς και το γεγονός ότι αυτή καταρτίστηκε χωρίς να ληφθεί η άποψη άλλων αξιωματούχων, καθώς και το χρονικό σημείο που καταχωρήθηκε η αίτηση (με το διορισμό διαχειριστή / παραλήπτη) κατέληξε ότι:

«κρίνεται ενόψει όλων των ανωτέρω πως η αίτηση δεν καταχωρήθηκε καλόπιστα για σκοπό προστασίας της εταιρείας και των πιστωτών της, αλλά για να εξυπηρετήσει αλλότριους σκοπούς και κυρίως να παρεμποδίσει τον παραλήπτη/διαχειριστή να εκτελέσει τα καθήκοντα του.»

114. Στο σύγγραμμα του **A. Thuillier, “Company Law in Ireland”, 2^η έκδοση, Clarus Press, Δουβλίνο, 2015** αναφέρεται σχετικά ότι (ο τονισμός δικός μου):

“Good faith

The petitioner and the independent expert have a duty to act in good faith. If it appears to the court over the course of the hearing of the petition that either of them, in preparing and presenting either the petition or the report, have failed to disclose information

available to them which has a bearing on the application, or have failed 'in any other way [...] to exercise utmost good faith' then the court may decline to hear, or to continue hearing, a petition. The need for good faith was first outlined by Costello J in *Re Wogan's (Drogheda) Ltd (No 2)* at a time when no statutory duty of good faith existed. The reason good faith is needed, he explained, is because the Court is dependent on 'the truth of what is told' and because of the 'potential injustice' of protecting a company when the proper thing to do would be to wind it up.

[...]

In O' Flynn Construction v Carbon Finance Ltd Irvine J stated:

'(i)t is not a defence to a failure to exercise the utmost good faith to say that the companies are suitable for the examinership process in any event. Suitability for examinership is a separate issue to the standard of disclosure required both by the nature of an order granted ex parte and the specific statutory requirements (of good faith).'"

115. Η παντελής έλλειψη ανεξάρτητης διερεύνησης των θεμάτων που παρουσιάστηκαν μέσω της Έκθεσης [REDACTED], εκεί όπου υπήρχε κάθε λόγος να υπάρξει η διερεύνηση και που θα οδηγούσε σε αποκάλυψη σχετικών με την Αίτηση ζητημάτων, πράγμα που δεν έγινε, σε συνδυασμό με (α) τα όσα έχει αναφερθεί ο κος [REDACTED], μέσω της ΣΕΔ [REDACTED] τα οποία, για τους λόγους που επεξήγησα πιο πάνω, περαιτέρω αποδυναμώνουν τα όσα ο ίδιος αναφέρει στην Έκθεση [REDACTED] καθώς και (β) τη μη αποκάλυψη του γεγονότος ότι ο κος [REDACTED] αποτελεί και χρεώστη της [REDACTED] επιπλέον αποκαλύπτουν ότι δεν πληρούνται ούτε το κριτήριο της ύψιστης καλής πίστης. Το στοιχείο της καλής πίστεως, υπενθυμίζω, εφαρμόζεται σε σχέση με τον Αιτητή αλλά και τους επαγγελματίες συμβούλους του, δεδομένων των δραστικών συνεπειών διορισμού εξεταστή (βλ. *Wogan's* (ανωτέρω)) και εξετάζεται ανεξάρτητα με το κατά πόσο δικαιολογείται ο διορισμός εξεταστή (βλ. *In O' Flynn Construction* (ανωτέρω)).

VIII. ΚΑΤΑΛΗΞΗ

116. Για όλους τους πιο πάνω λόγους η Αίτηση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των Καθ' ων η Αίτηση και εναντίον του Αιτητή, όπως αυτά υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....

N. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ